

Κ Ε Φ Α Λ Α Ι Ο Ν Γ

Δ Ι Α Χ Ε Ι Ρ Ι Σ Τ Ι Κ Η Σ Δ Α Σ Ω Ν . - Μ Ε Λ Ε Τ Α Ι

ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΕΩΣ

ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΤΙΚΟΝ ΕΤΟΣ 2

ΜΕΛΕΤΑΙ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΕΩΣ

Διαχειριστικά μελέται.

Δημοσίων και μὴ δασῶν.

- ἀναλύσεις συντελεστῶν δασοπονίας 3-8
- τεχνικοί ὄροι 9
- ἐννοια ἐκ τοῦ συστάδην ὑλοτομίας 143/3
- ἀναγωγή
  - τρόπος II, 29
  - ἐλάχιστον ὄριον ἐκτάσεως 13
  - λεκτικόν 14
  - ὀνομασία δασικῶν θέσεων 15
  - καλλιεργητικαί ὑλοτομιαί 12 (16)
  - ἀναγεννητικαί ὑλοτομιαί (12), 17
  - ὑλοτομιαί παραμεθορίων δασῶν 18
  - καρυδέας διαχειρίσεις 19
  - πυξοῦ διαχειρίσεις 20, πλατάνου 547/5
  - δαφνοφύλλου διαχειρίσεις 21
  - ἐννοια ἐφ' ἅπαξ καρπώσεως 22, 174/134
  - " ἐνδεικτικοῦ λήμματος 316/47-48
  - " κατ' ἐπιφάνειαν λήμματος 328/68
- βοσκῆς μελέτη 23-26, Τομ. Β
- χρωματισμός χάρτου 27. Ἀριθμὸς ἀντιτύπων 547/2
- βιβλιοδέτησις διαχ. ἐκθέσεως-ἐπαλήθευσις (19), 28
- θεώρησις (1, 3, 4, 10, 44)
- ἐνα ἰσχύος ἐκθέσεως 29
- ἐκτέλεσις 30-32
- πίναξ διαμέτρων-περιμέτρων 32α
- πίναξ κυκλικῶν ἐπιφανειῶν 33
- πίναξ ποιότητων τόπου κρεμνοφυοῦς δρυός 71

Δημοσίων δασῶν.

- ὑποχρέωσις Δασαρχῶν- Ἐπιθεωρητῶν Δασῶν 34-37
- δαπάνη συντάξεως 38
- περίοδος ἰσχύος 39
- σειρά καλύψεως ἀναγκῶν 40-42

Ἰδιωτικῶν δασῶν

- ὁδηγαί συντάξεως-ὑποβολῆς-θεωρήσεως-ἐπαλήθευ-
σεως 43-45α, 25/2,
- εὐθύνη συντάκτου ἰδιώτου δασολόγου 46-48
- προϋποθέσεις ἐγκρίσεως (Τόμος Γ. α.α 35)
- ἐφαρμογή 49
- παράτασις ἰσχύος 50, 51, 174/35
- τροποποιήσις (45), 52, 53
- ἀποζημίωσις συντάκτου δημοσίου δασολόγου 54
- δαπάνη θεωρήσεως καὶ ἐπαλήθευσεως 55

Πίνακες υλοτομίας

Δημοσίων και μη δασών (9-26, 45, 48), 56, 57, 547/5

Δημοσίων δασών

τρόπος συντάξεως (40-42), 58-60

έγκρισεις, απόστιψεις, τροποποιήσεις, αναθεωρήσεις 61

Ιδιωτικών δασών

έγγραφη λημμάτων 62, 63, 69

θεώρησις ορίων 63, 64

Υποδείγματα

δημοσίων δασών 67

ιδιωτικών δασών 68

Απλές προτάσεις (56, 57), 65

Ρυθμιστικές διατάξεις 66

Δασοτεμνίαι εκτάσεως ελάχιστου των 25 στρεμμάτων 70

ΠΕΡΙΟΔΙΣΤΑ

Παρά των Δασικών Επιθεωρήσεων κατά τον μήνα Ιανουάριον υποβάλλεται πίναξ προς σύνταξιν διαχειριστικών εκθέσεων δημοσίων δασών παρά Δασαρχών προς Υ.Γ. (34-37).

Παρά των Δασαρχείων κατά τον μήνα Ιανουάριον υποβάλλεται προς τό Υ.Γ. έκθεσις περί των αποτελεσμάτων εφαρμογής των διαχειριστικών δημοσίων δασών περιφερείας των (31).

ΝΟΜΟΛΟΓΙΑ (Τόμος Γ)

1. Τό από 19-11-28 Β.Δ. "περί διαχειρίσεως δασῶν" παραμένει ἐν ἰσχύει συμφώνως μέ τῶ ἄρθρ. 251 παρ. 1 τοῦ Δ.Γ., ἐφ' ὅσον αἱ διατάξεις αὐτοῦ δέν ἀντίκεινται εἰς τὰς διατάξεις τοῦ Δ.Κ. ὡς καί εἰς τὰς διατάξεις μεταγενεστέρων νόμων.

57522/ἐγκ. 588/15-8-48 Υ.Γ.

2. Τό δασικόν διαχειριστικόν ἔτος διά τε τά δημόσια καί ἰδιωτικά δάση ἐρῶνται ἀπό τῆς Ἰανουαρίου ἐκάστου ἔτους καί λήγει τήν 31ην Δεκεμβρίου τοῦ ἰδίου ἔτους.

ἄρθρ. 1 παρ. 1 ἀπό 6-3-60 Β.Δ.

39825/ΙΟΕΙ/ἐγκ. 276/22-4-60 Υ.Γ.

3. Οἱ στυπάζοντες διαχειριστικάς ἐκθέσεις δημοσίων δασῶν Δασάρχαι θά συμμορφοῦνται κλήρως πρός τὰς σχετικάς διαταγὰς τοῦ Υ.Γ. περί τοῦ τρόπου συντάξεως αὐτῶν καί τῆς κατὰ νόμον προτάσεως περί μελλούσης διαχειρίσεως των καταβάλλοντες προσοχήν διά τήν ὅσον τό δυνατόν πιστοτέρην καί ἀκριβεστέραν περιγραφὴν καί τήν ἀρμόζουσαν διαχείρισιν τῶν περί ὧν πρόκειται δασῶν, οἱ δέ ἐπαληθεύοντες διαχειριστικάς ἐκθέσεις ἰδιωτικῶν δασῶν Δασάρχαι θά ἐπαληθεύουν ταύτας μετά μεγάλης προσοχῆς, ἵνα μή παρατηρηται ἡ ἀνωτέρα ἄνωμαλία. Θί ἔπιθεωρηταί Δασῶν θά ἐπιστήσουν ἰδιαιτέρως τήν προσοχήν των διά τήν ἀκριβῆ ἐφαρμογὴν τῶν παραγγελομένων, ἀσκῶντες πραγματικόν ἔλεγχον τῶν ἐκάστου τοῦ ὑπερβαλλόμενων πρός θεωρήσιν διαχειριστικῶν ἐκθέσεων δι' ἐπιτοκίου μεταβάσεως καί πρό τῆς θεωρήσεως καί ὑπεβολῆς πρός ἔγκρισιν των εἰς τό Υ.Γ., ἵκουσιν ὑν τοῦτ ἀναγκαῖον, ἵνα ἐλέγχωνται ἐγκρίσεις καί παραλαβάνωνται σφάλματα, ἕτινα ἤθελον ἐπιφέρει ἐν τῷ μέλλοντι τήν τροποποίησιν ἢ τήν ἀναθεώρησιν τῶν τοιούτων ἐκθέσεων, θά παρακολουθῶσι δέ καί τήν ἐφαρμογὴν των, ἵνα ἐλέγχωνται ἐγκρίσεις οἱ ὑπεύθυνοι τῆς μὴ πιστῆς ἐφαρμογῆς αὐτῶν.

137034/ἐγκ. 521/16-12-38 Υ.Γ.

4. Διά τοῦ στατιστικοῦ ὑπολογισμοῦ τῆς διαχειρίσεως τοῦ δάσους σκοπεῖται οὐ μόνον νά διατηρηθῆ ἡ ἰσορροπία, ἡ ἐκμετάλλευσις τοῦ δάσους καί παραγωγή αὐτοῦ, ἀλλὰ καί νά βελτιωθῆ ποσοτικῶς καί ποιοτικῶς ἡ ἔτησία παραγωγή τοῦτου, χωρὶς νά κινδυνεύσῃ τό παράπαν ν' ἀποτελῆ τό δάσος ἀκένωτον πηγὴν δασικῆς παραγωγῆς, διό καί ἐπιβάλλεται ἡ μελέτη καί προσδιορισμός παραγόντων ἀπαραιτήτων διά τόν καθορισμόν τῆς διαχειρίσεως του.

Αἱ διαχειριστικάς αὐταί μελέται καθὼς ἀκόμη καί οἱ πίνακες ὑλοτομίας δέον νά συντάσσωνται τόσον ἐμπεριστατωμένως καί ἠτιολογημένως, ὥστε ἡ πρόταξις αὐτῶν τοῦ ἐκπονητοῦ κοστοῦ καί εἶδους δασικῶν προϊόντων, ὡς καί ὁ χρόνος ὑλοτομίας ν' ἀποτελῆ μίαν μαθηματικὴν συνάρτισιν τῆς ὁποίας οἱ γνωστοί σταθεροὶ παράγοντες ἑυλόωδες κεφάλαιον, προσάψεις κ.λ.π. καθωρίσθησαν ἐπιχειρηστικῶς κατὰ τρόπον μὴ κρήζοντα ἄλλης ἀποδείξεως.

Εἰς τόν ὑπολογισμόν τῆς ἔτησίας προσανέξεως θά λαμβάνηται ὑπ' ὄψιν ὁ παράγων τῆς ποιμνιοβοσκῆς καί ἡ ἐκ ταύτης μείωσις τῆς προσανέξεως, ἥτις δέον νά προσδιορίζεται, καί ὁ παράγων τῆς καυσοξυλεύσεως τῶν κατοίκων καί νά προσδιορίζεται ἡ ἀναγκαίουσα τούτοις ποσότης.

Διά τόν προσδιορισμόν τῆς μελλούσης διαχειρίσεως θά λαμβάνηται ἐπίσης ὑπ' ὄψιν καί ἡ μέχρι τοῦδε διαχείρισίς του, ἰδίως ἐάν αἱ ὑλοτομηθεῖσαι συστάδες τοῦ δάσους ἀναγεννηθήσαν, ὅπερ εἶναι ἀπαραίτητον στοιχεῖον διά τόν προσδιορισμόν τοῦ ἔτησιου λήμματος ὁλοκλήρου τοῦ δάσους καί τήν συνέχισιν τῆς ὑλοτομίας.

Διά τόν καθορισμόν τῶν κινδύνων τοῦ δάσους ἀπό τῶν πυρκαϊῶν καί τήν ὑπόδειξιν τεχνικῶν καί διοικητικῶν προληπτικῶν κατὰ τῶν πυρκαϊῶν μέτρων θά λαμβάνηται ἰδιαιτέρα κρόνοια καί θά γίνηται ἠτιολογημένη μνεία περί τῆς ἀνάγκης ἐκτελέσεως ἢ μὴ τούτων.

Οἱ ἔπιθεωρηταί Δασῶν θά ἐλέγξωσι καί θά συμπληρῶσι ὑπὸ τῶ ὡς ἀνω κενεῦμα

τάς υπ' αὐτῶν ὑπεβλεπόμενας μελέτας περί διαχειρίσεως δασῶν ἢτοι διαχειριστικὰς ἐκθέσεις, προγράμματα ἐκμεταλλεύσεως) καὶ πίνακας ὑλοτομίας, ἐπισημαίνοντας εἰς τοὺς Δασάρχας ταύτας, ἐφ' ὅσον δὲν συνετάχθησαν κατὰ τὴν κρίσιν των σύμφωνα μὲ τὴν παρεῦσαν.

138127/ἐγν. 462/13-II-34 Υ.Γ.

5. Διὰ τὴν ἀρτίαν κατάρτισιν τῶν κατὰ τὴν καιρὴν Νομοθεσίαν προβλεπομένων Διαχειριστικῶν ἐκθέσεων, διὰ τῶν ὁποίων ὁργανοῦται ἡ Δασοπονία τῶν δημοσίων καὶ μὴ δασῶν, θὰ συντάσσονται αὐταὶ κατὰ τὴν ἐπιμένην σειράν ἀναλύσεως καὶ συνθέσεως τῶν συντελεστῶν τῆς Δασοπονίας.

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

I. Γενικὴ Στατιστικὴ περιγραφή τοῦ δάσους.

A. Συνθήκαι ἰδιοκτησίας.

1. Γεωγραφικὴ καὶ Πολιτικὴ θέσις.

Ὅρια καὶ ἐπιφάνεια τοῦ δάσους. Κατηγορίαι ἐκμεταλλεύσεως τοῦ ἐδάφους (ὡς δασῶν, μερικῶς δασοκεπῶν ἐκτάσεων ἢ λιβαδίων, χορτολιβαδίων, ἀγρῶν κ.λ.π.). Θέσις τοῦ δάσους κατ' ὄρια συνοικισμοῦ, χωρίου ἢ πόλεως, διοικητικῆν, δασικὴν καὶ δικαστικὴν περιφέρειαν.

2. Ἰδιοκτησία καὶ κλασματικὰ δίκαια.

Τίς ὁ τελευταῖος κύριος καὶ κάτοχος. Ἱστορικὴ ἔρευνα ἰδιοκτησίας, τίτλοι, τυχόν ἀμφισβητήσεις. Κεκτημένα κλασματικὰ δίκαια ἐκμεταλλεύσεως, βοσκῆς, ρητινέυσεως, συλλογῆς βαλανιδίου, ἀνθέων, φιλύρας κ.λ.π., ἱστορικὴ ἔρευνα κτήσεως τούτων, κοινωνικὴ σπουδαιότης των διὰ τοὺς περιείκοις, προτάσεις πρὸς καθορισμὸν, κανονισμὸν ἢ ἄρσιν αὐτῶν.

3. Ἀσφάλεια ἰδιοκτησίας.

Ἀποπερματισμὸς καὶ ὀριθεσία τοῦ δάσους, τόποθέτησις ὁροσῆμων κ.λ.π.

B. Ὑποκειμενικαὶ προσωπικαὶ συνθήκαι τοῦ δασοκλήμονος.

Ἐρευνα, περιγραφή καὶ ἐπίδορασις αὐτῶν ἐπὶ τὴν δασοπονίαν.

Γ. Προστατευτικαὶ ἐπιδράσεις.

Ἐρευνὴ καὶ περιγραφή, ἱστορικὴ καὶ ἀναλυτικὴ ἔρευνα τῶν προστατευτικῶν ἐπιδράσεων τοῦ δάσους ἐπὶ τοῦ ἐδάφους κατὰ χεῖμαρον κ.λ.π., περιορισμοὶ τῆς δασοπονίας ἐπιβαλλόμενοι ἔνεκ τῶν ἀνωτέρω ἐπιδράσεων ἐκ μέρους τοῦ δασοκλήμονος ἐφ' ἑνὸς καὶ τῆς δασοκολιτικῆς ἀρχῆς ἐφ' ἑτέρου.

Δ. Ὑγιειναί, κνευματικαὶ καὶ φυγικαὶ ἐπιδράσεις.

Ἐρευνα, περιγραφή καὶ ἐπίδορασις αὐτῶν ἐπὶ τὴν δασοπονίαν.

Ε. Φυσικαὶ συνθήκαι.

1. Ὁρογραφικὴ καὶ τοπογραφικὴ διαμέρφωσις τοῦ ἐδάφους.

Κορυφογραμμή ρευματιῆς, λεκάνη ἀπορροῆς, ἐλάχιστον-μέσον καὶ μέγιστον ὑπερβαλάσιον ὕψος, ῥέοντα ὕδατα καὶ ἐπίδορασις αὐτῶν ἐπὶ τῆς μεταφορᾶς τῶν δασικῶν προϊόντων καὶ τῆς ὁργανώσεως τῆς δασοπονίας.

2. Γλιματικαὶ συνθήκαι.

Θερμοκρασία, ὕψος βροχῶν, ὑγρασία, ἄνεμοι.

3. Ἐδαφικαὶ συνθήκαι.

Μέτρομα, ἔδαφος, κλίσις καὶ ἐκθεσις. Τύπος ἐδάφους (ὄρην: δασικὴ ἔδαφη, ἐρυθρᾷ ἔδαφη (TERRA ROSSA), ἔδαφη τύπου ρεντζίνας, ἔδαφη μὲ ὑπερύθρον ἢ ὀρηνέρυθρον ὀρίζοντα ἐμπλουτισμοῦ B', ἔδαφη ἔρηρᾷ μὲ ὀρίζοντας A. (κ.λ.π.), τὸμῆ ἐδάφους, βεσύτης, φυσικὴ σύστασις, ὑγρασία, διαπερατότης καὶ χημικὴ σύνθεσις. Κούμος. Ἐπίδορασις τοῦ ἐδάφους ἐπὶ τὴν εὐδοκίμησιν καὶ αὐξησιν τῶν δασοκονικῶν εἰδῶν.

4. Δασικὴ βλάστησις.

Διακλάσις καὶ ἔνωσις (ζώνη), κυριαρχοῦντα καὶ δευτερεύοντα δασοκονικὰ εἶδη. Ἡξίσις τούτων. Διαχειριστικὴ μορφή.

5. Ἐχθροὶ τοῦ δάσους.

α/ Ἀπὸ τοῦ ὁργανικοῦ κόσμου ὡς βοσκῆς, λαθροῦλοτομίας, κυρκαιῶν, μυκήτων, ἐντόμων κ.λ.π.
β/ Ἀπὸ τοῦ ἀνοργάνου κόσμου ὡς χιόνος, ἀνέμου, καρασύρσεων τοῦ ἐδάφους.

Μέτρα προληπτικά, διαχειριστικά και δασοπολιτικά. Μέτρα κατασταλ-
τικά.

ΣΤ. Οικονομικά συνθήκαι.

1. Παραγόμενα δασικά προϊόντα. Είδος και χρησιμοποίησις τούτων. Έμπορία. Στατιστική τών κατά τά τελευταία έτη παραχθέντων μετά τής έπιτευχθείσης τιμής.
2. Οικονομική ζώνη καταναλώσεως τών δασικών προϊόντων και προμηθει-
αις τών παραγωγικών μέσων. Λεπτομερής περιγραφή τών συνθηκών και
του τόπου καταναλώσεως δασικών προϊόντων ως και τής προμηθείας
τών παραγωγικών μέσων ως εργαλείων, μηχανών, τροφίμων. Τιμαί
πρόξιμου δασικών προϊόντων και παραγωγικών μέσων κατά τά τελευ-
ταία έτη.
3. Συνθήκαι μεταφορής.
Γειτνίσεις θαλάσσης, ποταμών διά μεταφοράν ξυλείας, σιδηροδρό-
μων, άμαξιτών οδών κ.λ.π.

Β. Συνθήκαι δασικής εργασίας.

1. Πνευματική εργασία. Δασοτεχνικόν προσωπικόν κ.λ.π. Έπίδρασις
έπί τής οργανώσεως τής δασοπονίας.
2. Σωματική εργασία. Δασικοί εργατάι κ.λ.π.

II. Διαίρεσις του δάσους.

1. Είς διαχειριστικές κλάσεις.
2. Είς τμήματα.
3. Είς συστάδας.

Διάνοιξις διαχειριστικών και αντιπυρικών λωρίδων.

III. Έπεξεργασίς του δάσους.

Χρησιμοποίησις υπάρχόντων χωρτών, προσαρμογή αυτών και κατάρτισις
του πίνακος έπιφανειών

α/ κατά συστάδας, τμήματα και διαχειριστικές κλάσεις.

β/ κατά διαχειριστική μορφήν και

γ/ κατά μορφήν έδαφοπονίας ως δάσος, έργον, λιβάδι, μη παραγωγι-
κήν έκτασιν κ.λ.π.

IV. Καθορισμός ποιότητων δασικού τόπου.

V. Κατάρτισις τοπικών πινάκων παραγωγής ή κατάταξις εις υφισταμένους τρι-
ούτους.

VI. Ειδική περιγραφή τών συστάδων.

Λεπτομερής περιγραφή και κατάρτισις συνοπτικού πίνακος τών συστά-
δων. Συνθήκαι δασικού τόπου κατά συστάδα, δασοπονικόν είδος
και διαχειριστική μορφή, ηλικία, συγκόμωσις, ξυλοβρίδεια, συνο-
λικός ξυλώδης όγκος, αύξησις, ώριμος ξυλώδης όγκος και προτεινό-
μενα διαχειριστικά μέτρα.

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

I. Σκοπός τής δασοπονίας.

II. Συντελεστάι ή μέσα δασοπονίας.

Έδαφος, ξυλώδες κεφάλαιον (πόσόν, έκποδοτικότητα κ.λ.π.). Μετα-
φορικά έγκαταστάσεις και βελτιώσεις έν γένει. Ύτρίαις. Έργ-
γαλεία και μηχαναί. Ζωα κτηνοτροφική -φόρτου και έλέως, κτηνη-
γατικά. Κινητόν κεφάλαιον, πνευματική και μηχανική εργασία. Ά-
καστος συντελεστής ή ά περιγράφεται λεπτομερώς έν σχέσει προς τήν
ανάγκαν διά τήν οργανώσιν δασοπονίας.

III. Οργάνωσις συντελεστών δασοπονίας. Έδαφους-Κεφαλαίου-Έργασίας.

IV. Κατεύθυνσις ύλοτομίας.

V. Πίναξ κλάσεων ηλικίας ή διαμέτρου. Έπίδρασις αυτών επί τήν οργανώσιν
τής δασοπονίας.

VI. Καθορισμός λήμματος. Κατάρτισις πίνακος ύλοτομίας.

Όριμότης προς ύλοτομίαν. Περίτροπος χρόνος. Έπιφανειακόν και ξυλώδες
λήμμα. Πίναξ ύλοτομίας.

VII. Οργάνωσις δευτερευουσών καρπώσεων ως βοσκής, ρητινεύσεως κ.λ.π.

VIII. Πρόγραμμα αναδασώσεων.

Τέλος εις τās δασοπονικές ή διαχειριστικές μελέτας θα προσαρτάται και δι-
αχειριστικός χάρτης.

Κατά τόν ίδιον ὡς ἄνω τρόπον συντάξεως διαχειριστικῶν ἐκθέσεων θά συντάσσονται καί αἱ διά τῆ μή δημόσια δάση συντασσόμεναι τοιαῦτα, παρ' ἰδιωτῶν δασολόγων.
Αἱ διαχειριστικά ἐκθέσεις θά καταρτίζονται μέ τήν ἐμπεικρούσαν ἐπιμέλειαν καί ἀκριβείαν, ὥστε ν' ἀνταποκρίνονται πρὸς τόν σκοπόν, τόν ὁποῖον ἐκιδιώνουσιν.

ΙΕ0094/ἐγκ. 499/28-8-37 Υ.Γ.

6. Τό ὕφος τῶν δασικῶν εἰδῶν καί συστάδων τό ὁποῖον ἐπιτυγχάνεται εἰς τήν ἡλικίαν τῆς ὠριμότητος ἔχει μεγάλην σημασίαν, καθόσον ἐκ τούτου ἐμφαίνονται αἱ συνθήκαι τοῦ ἐδάφους, ἀξήσεως τῆς συστάδος ἰδίως περιτροκιτικῆς τρι-αύτης κατ' ἔτος καί ἐκτάριον, διό κατὰ τήν εἰδικήν περιγραφὴν τῶν συστάδων τῶν συντασσόμενων διαχειριστικῶν ἐκθέσεων καί λοιπῶν διαχειριστικῶν μελετῶν θ' ἀναγράφεται τούτο ὡς καί ἡ στηθαία αὐτῶν διαμέτρος καί ἡ μέση ἔτησις περιτροκιτικῆς ἀξήσεως κατὰ ἐκτάριον, ὡς κριτήριον τρόπου τινός τῆς καὶ ὀ-τητος τοῦ δασικοῦ τόπου κ.λ.π.

Κατά τήν ἐνεργεῖαν ἀποφιλωτικῶν ὑλοτομιῶν πρεμνοφυῶν δασῶν ἀειφύλλων κλα-τυφύλλων (κρίνου, ἄριδος, δρυός καί ἔβουρας) εἴτε δημοσίων εἴτε μή θ' ἀρνησίν-ται περιοριστήματα 100-150 κατὰ ἐκτάριον ἐκ τῶν ὑγιεινέστερων ἁτόμων καί γενι-κῶς ἐπὶ τῶν καταλληλοτέρων διά τόν ἐπιδιωκόμενον σκοπόν τῆς παραγωγῆς τόσον σπερμάτων ὡς ἑνός ὄσον καί τεχνικοῦ ξύλου ἐξ ἄλλου.

134901/ἐγκ. 629/25-9-37 Υ.Γ.

7. "Ὁδηγίαι ἐπὶ τῆς συντάξεως διαχειριστικῶν ἐκθέσεων τῶν δημοσίων καί μὴ δασῶν"

Βασική ἐπίδωξις τῆς Ὑπηρεσίας εἶναι ὅπως ἡ διαχείρισις τῶν δημοσίων καί μὴ δασῶν τῆς Χώρας ἐνεργεῖται βάσει δασοπονικῶν γενικῶς μελετῶν.
Κατά τήν κειμένην Νομοθεσίαν οἱ παρὰ τοῖς Δασαρχείοις ὑψηροτέρους δασολό-γοι ὑποχρεοῦνται ὅπως συντάσσουν διαχειριστικὰς ἐκθέσεις διά τὰ δημόσια δά-ση τῆς περιφερείας τῶν ἐπὶ ἐκτάσεως τοῦλάχιστον 20.000 στρεμμάτων ἔτησίως (ἄρθρ. 94 παρ. 6 Δ.Κ. ὡς ἐτροποποιήθη ὑπὸ τοῦ ἄρθρ. 24 τοῦ ν.δ. 341/41)· οἱ δασοκτῆμονες ἐξ ἄλλου τῶν μὴ δημοσίων δασῶν ὑποχρεοῦνται ἰδίως μερίμνη καί δακάνη καί διά δασολόγων τῆς ἐκλογῆς τῶν νά συντάσσουν τοιαύτας ἐκθέ-σεις διά τὰ δάση αὐτῶν (ἄρθρ. 94 παρ. 2 Δ.Κ.). Οἱ ἰδιῶται δασολόγοι δύναν-ται νά συντάσσουν τοιαύτας ἐκθέσεις, ἐφ' ὅσον εἶναι ἐφωδιασμένοι διὰ τῆς ὑπὸ τοῦ ἄρθρ. 25 τοῦ ν.δ. 341/41 προβλεπομένης ἀδείας ἀσκήσεως ἐπαγγέλματος, τῆς ὁποίας θά καταχωρῆται ἐν τῷ ἐξωφύλλῳ τῆς ὑπ' αὐτῶν συντασσόμενης δια-χειριστικῆς ἐκθέσεως ὁ ἀριθμὸς καί ἡ χρονολογία. Δασολόγοι, δημοσιοὶ ὑπάλ-ληλοι, δύνανται νά συντάσσουν τοιαύτας διαχειριστικὰς ἐκθέσεις τῇ προηγού-μένην ἐγκρίσει τοῦ Ὑπουργείου καί μόνον, προκειμένου περὶ τῆς περιφερείας τῶν, διά δάση νομικῶν προσώπων δημοσίου δικαίου ἢ ἰδιωτικοῦ οὐχὶ δὲ καί φυσικῶν προσώπων. Αἱ παρὰ τῶν ἰδίων ὁμῶς συντασσόμεναι διαχειριστικά ἐ-κθέσεις διά μὴ δημόσια δάση κείμενα ἐπὶ τῆς περιφερείας τῶν, θά ὑπόκειν-ται εἰς ἐπαλήθευσιν παρὰ τοῦ τοπικοῦ Δασάρχου καί θεωρησίν παρὰ τοῦ ἁρμο-δίου Ἐπιθεωρητοῦ.
Διὰ τήν ὁμοιομορφίαν καί ἀρίστην κατάρτισιν τῶν διαχειριστικῶν ἐκθέσεων ἔ-χουν ἐπιδοθῆ κατὰ καιροὺς λεπτομερεῖς ὀδηγίαι, τέλος δὲ διὰ τῆς ὑπ' ἀριθμ. 120094/ἐγκ. 499/28-8-37 τοῦ Υ.Γ. καθωρισθῆ ἡ ἀκολουθητέα κατὰ τήν σύντα-ξιν τούτων σειρά ἀναλύσεως καί συνθέσεως τῶν συντελεστικῶν τῆς δασοπονίας. Διὰ τήν ἀριωτέραν κατάρτισιν τῶν συντασσόμενων διαχειριστικῶν ἐκθέσεων τῶν δημοσίων καί μὴ δασῶν καί κατὰ τήν ὡς ἄνω ὑπ' ἀριθμ. 120094/ἐγκ. 499/28-8-37 ὁ/γῆν τοῦ Υ.Γ. καθωρισθεῖσαν σειράν ἀναλύσεως καί συνθέσεως τῶν συντελεστικῶν τῆς δασοπονίας, σειρά ἣτις πρέπει πάντοτε νά τηρῆται ἀπαρταγ-μῶς, παρέχονται αἱ κατωθὶ συμπληρωματικαὶ ὀδηγίαι, τὰς ὁποίας θά ἔχωσιν ὑπ' ὄφιν τῶν τόσον οἱ συντάκται τῶν διαχειριστικῶν ἐκθέσεων κατὰ τήν κατάρ-τισιν αὐτῶν, ὅσον καί οἱ ἐπαληθευταὶ καί οἱ θεωροῦντες αὐτάς Ἐπιθεωρη-ταὶ Δασῶν.
Οἴκοθεν νοεῖται ὅτι τὰ θέματα τὰ κατωτέρω, θά ἐρευνῶνται καί θά καταχωρῶν-ται εἰς τήν ὑπὸ σύνταξιν διαχειριστικῆν ἐκθεσιν, ἐπιπροσθέτως κατὰ συμ-πλήρωσιν ἢ καθορισμόν ἢ ἀποσαφήνισιν τῶν διὰ τῆς ὡς ἄνω ἐγκ. ὁ/γῆς τοῦ Υ.Γ. καθωριζομένων τοιούτων, πρὸς ἣν θά συντάσσονται ὡς καί συμφώνως πρὸς

Κεφάλαιον Ι. Γενική στατιστική περιγραφή του δάσους.

Α. Συνθήκαι ιδιοκτησίας.

1. Γεωγραφική και Πολιτική θέσις.

Ἡ τήν ὑπ' ὄφει περίπτωσιν θά καθορίζωνται ἐπιχειρήσως εἰ μορφαί τῆς ἐκμεταλλεύσεως τοῦ ἐδάφους ὡς ἀκολουθῶς εἰς ἐκτάσεις.

- 1. Δάσος .....
- 2. Ἐπιπέδως δασοσκεπεῖς ἐκτάσεις .....
- 3. Γεωργικαί καί δασοκομικαί καλλιέργειαι: .....
- 4. Γυμναί ἐκτάσεις .....
- 5. Ἰσχυροὶ κ.λ.π. ἐκτάσεις (βραχῶδεις, ποταμοί, λίμναι).....

Σύνολον .....

Ἡ τοιαύτη διάκρισις θά τηρῆται καί περαιτέρω κατὰ τὴν κατάρτισιν τῆς μελέτης, ὡς καί κατὰ τὴν σύνταξιν τοῦ κίνητος ἐπιφανείων. Ἰσημιωτέον ὅτι ἐάν ὑφίστανται διαφοραὶ ὡς πρὸς τὰ ἴδια στοιχεῖα τῶν μορφῶν ἐκμεταλλεύσεως τοῦ ἐδάφους ἐν σχέσει μὲ προγενεστέρων ἐκθέσεις, θά ἀναλύηται καί θά δικαιολογῆται πού ὀφείλονται αὐταί.

2. Ἰδιοκτησία καί κλασματικά δίκαια.

α/Ἐἰς τὸ ὑπ' ὄφει θέμα θά γίνηται λεπτομερῆς μνεῖα τῶν τυχόν ὑφισταμένων ἀμφισβητήσεων, τὰ δὲ ἀμφισβητούμενα τμήματα τοῦ δάσους θά περιγράφωνται λεπτομερῶς καί θά σημειοῦνται ἐπὶ τοῦ διαχειριστικοῦ χάρτου τοῦ δάσους.

Ἐπίσης θ' ἀναφέρονται τυχόν ἐνέργειαι ἢ πράξεις ἢ ἀποφάσεις σχετικαί μὲ τὸν διακανονισμόν τῆς ἀμφισβητήσεως.

Ἐροικόμενου περὶ μὴ δημοσίων δασῶν θά ἀναφέρηται πῶς ἔχει ἀναγνωρισθῆ ἡ ἰδιοκτησία (διατάγῃ τοῦ Ἰκουργεῖου Γεωργίας ἢ δικαστικῇ ἀποφάσει) θά περιορίζεται δὲ ἡ ἐκθεσις διὰ τὸ ὡς μὴ δημοσίον δάσος σαφῶς ἀναγνωρισθέν.

Ἐάν διεκδικεῖται περαιτέρω ἐκτασις, θά διαχωρίζεται αὕτη καί ἡ διαχειρίσις αὐτῆς θά ρυθμίζεται κεχωρισμένως.

Ἐπὶ τὰ εἰς φυσικὰ πρόσωπα ἀνήκοντα δάση θά ἀναγράφηται τὸ ὀνοματεπώνυμον τῶν δασοκτημένων καί τὸ μερίδιον ἐνὸς ἐπιπέδου, ἐπιπέδον ἂν ἔχει οὐσιαστικῇ ἀναγκαστικῶς Δασικὸς Συνεταιρισμὸς κατὰ τὴν ἀ.ν. 1027/49 " Περὶ Δασικῶν Συνεταιρισμῶν", ὅτε κατέλειπε τοῦτο.

Διὰ τὰς διαχειριστικὰς ἐκθέσεις τὰς συντασσόμενας κατὰ ἰδιοκτητῶν δασολόγων θά ἀναφέρηται κατὰ τῶν ἐκαληθευόντων ταύτων Δασολογῶν ὁπωσδήποτε ἐάν τὰ ὄρια τοῦ δάσους ἐπέβησαν συμφώνως πρὸς ταῖς ἀποφάσεις ἀναγνωρίσεως ἢ ὄχι. Σχετικῇ παρατήρησις ὡς πρὸς τὸ καλῶς ἢ μὴ εἶναι σημειοῦται ἀπαραίτητως.

β/Ἐἰς τὰ κερτημένα δίκαια ἐκμεταλλεύσεως θά ἐξετάζηται τὸ σοβαρὸν πτατόν ζήτημα τῆς ἰκανοποιήσεως τῶν ἀναγκῶν τῶν περιοίκων πληθυσμῶν εἰς καύσιμον κυρίως ξύλον, μετὰ τῆς προσηκούσης διὰ τὴν σοβαρότητα αὐτοῦ ἐπιμελείας καί ἀκριβείας, δεδομένου ὅτι, ὡς γνωστόν, ἡ κάρπωσις αὕτη, καθ' ὅν, τὸ γε νῦν ἔχον, τρόπον ἐνεργεῖται, ἐκπέφυγει τοῦ ἐλέγχου τῆς ὑπερησίας.

Ἐπομένως ὁ ἀκριβὴς προσδιορισμὸς τοῦ κούριου ἀποκαταφυγόμενου ἐτησίως ποσοῦ καυσίμου ξύλου διὰ τὰς ἰτομικὰς τῶν περιοίκων ἀνάγκας ἢ καί πρὸς πώλησιν ἐκ τῶν ἰτελῶς μεταφερομένων κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Δασικοῦ Κώδικος (ἔκου τοῦτο λαμβάνει χώραν) ἐνέχει βασικὴν σημασίαν διὰ τὴν ρύθμισιν τῆς διαχειρίσεως τοῦ ὑπὸ μελέτην δάσους.

Κατωτέρω παρατίθεται ὑπόδειγμα σχετικοῦ πίνακος, ὅστις κατὰ κινεῖται ἐκθετικῶς ἐκτελεσθέντος, θά καταχωρῆται εἰς τὴν ὑπὸ σύνταξιν διαχειριστικὴν ἐκθεσιν, εἰς τὴν ὁποῖαν πρὸς τοῦτοις θά γίνηται λεπτομερῆς μνεῖα περὶ τοῦ τρόπου ἐν γένει καθ' ὅν μέχρι τοῦδε ἐθεραπεύοντο αἱ ἀνάγκαι αὐταί, τῶν τυχόν ἐκδοθεισῶν ρυθμιστικῶν διατάξεων καί τῶν ἐκ τῆς κερτῶσεως ταύτης ἐπιδράσεων ἐπὶ τοῦ ὑπὸ διαχείρισιν δάσους.

γ/Ὅσον ἔφορᾷ εἰς τὰ κερτημένα κλασματικά δίκαια βροσικῆς καί γενικώτερον τὸ ζήτημα τῆς βροσικῆς.

καί τό ζήτημα, ὡς γνωστόν, τοῦτο, εἶναι ἐξ ἴσου σοβαρῶν μέ-
 τό ζήτημα τῆς καυσσέυλευσώς καί ὡς τοιοῦτον ἄμεσον καί ἀμέ-
 ριστον δέον νά ἐπισύρῃ τό ἐνδιαφέρον τοῦ διαχειριστοῦ.
 Λέν θά διαφεύγει τό γεγονός ὅτι ἡ ληστρική καυσσέυλευσις καί
 ἡ ἀλόγιστος βοσκή εἶναι αἱ δύο σοβαρότεροι πληγαί ἐπό τῆς ὀ-
 κείας ὑποφέρουν τά δάση τῆς Χώρας, πληγαί αἱ ὁποῖαι συ-τε-
 λούν εἰς τήν προϋούσαν ἀποσύνθεσιν καί βαθμιαίαν μεταβολήν
 εἰς μερικῶς δασοσκεπεῖς ἐτάσεις τῶν δασικῶν φυτοκοινωνιῶν,
 πράγμα τό ὁποῖον δυστυχῶς δέν εἶναι τί τό ἀσύνηδες εἰς τά
 πλησιόχωρα τῶν χωρίων καί συνεικισμῶν τῆς ὑπαίθερου ὁδοῦ.
 Διὰ τήν ρύθμισιν τῆς βοσκῆς ἐπιβάλλεται πρωτίστως νά γίνῃ
 ἐπιμελής ἐρευνήσις τοῦ εἶδους, τοῦ πληθυσμοῦ, τῆς κατηγορί-
 ας καί τῶν συνθηκῶν διατροφῆς τῶν ὑπό τῷ ὑπό διαχείρισιν δά-
 σει δειττωμένων κτηνοτροφικῶν ζώων.
 Παράτιθεται κατωτέρω ὑπόδειγμα σχετικοῦ πίνακος, ὅστις κατό-
 κιν ἐπισταμένης ἐρεύνης συμπληρούμενος, θά καταχωρηθῇ μετέ-
 πῃσιν σχετικῆς πληροφορίας εἰς τήν ὑπό κατέρτισιν διαχειρι-
 στικήν μελέτην.

Ε. Οὐσιναί συνθήκαι.

4. Δασική βλάστησις.

Ἐξ τῶν ὅσφι θέμα θά περιγράφεται γενικῶς ἡ ἀπαντιῶσα κλάσις,
 αἱ δασικαί διατάσεις καί αἱ φυτοκοινωνικαί ἐνώσεις. Ὁ ἔρευ-
 νῆται ἐπί τούτοις ἔν αἱ ὑφιστάμεναι δασικαί φυτοκοινωνίαι ἰσο-
 ταλοῦν τάς τελικὰς τοιαύτας, ἡλαδὴ τὰς εὐδοκιομέναι ἐν ἰσο-
 ροπίᾳ πρὸς τό συγκεκριμένον περιβάλλον (ἐνώσις ΠΙΠΙΛΙ) ἢ εἶναι
 ἀποτελέσμα ὀπισθοδρομικῆς διαδοχῆς, ὁποῦ θά ἐρευνηθῶνται καί τό
 αἷτια τῆς τοιαύτης διαδοχῆς. Τό ὑπ' ὄφιν θέμα ἔχει κυρίως ἀ-
 μαίσιαν προκειμένου περί τῆς ἐκλογῆς τοῦ δασοκοινωνικοῦ εἶδους ἢ τῶν
 δασοκοινωνικῶν εἰδῶν, μέ τό ὁποῖα θά συγκροτοῦνται ἢ τῶ ἐπιδω-
 χῆν ὅπως συγκροτοῦνται αἱ συστάδες τοῦ ὑπὸ μελέτην δάσους. Ἐν
 τοῦ κληροτάπητος θά γίνεταί μναία ἰδιαιτέρως τῶν εἰδῶν ἐπιβίων
 ἅτινα ἔχουν οἰκολογικήν σημασίαν διὰ τὴν χαρακτηρισμὸν τοῦ δι-
 σμοῦ τύπου.

Κεφάλαιον II. Διαίσεις τοῦ δάσους.

Ἡ διαίσεις τοῦ δάσους εἰς τμήματα καί συστάδες θά εἶναι κατ' ἀρχήν
 ἀνάλογος πρὸς τὸν βαθμὸν τῆς ἐντόνου ἢ μὴ τῆς ἀσκήσεως τῆς δασοκοινίας
 καί θά καταβῆται προσπάθεια, νά ἀποκτῆ αὕτη χαρακτηρισμὸν κατ' ἄρ-
 τὸν μνημιώτερον.

Ὅσον ἐντατικωτέρα εἶναι ἡ ἀσκήσις τῆς δασοκοινίας, τόσον λεπτομερε-
 στέρας γίνεται ἡ διαίσεις τοῦ δάσους. Ὅποσδήποτε πρέπει ν' ἀποφεύγε-
 ται ἡ δημιουργία μεγάλης ἐκτάσεως συστάδων, λόγῳ τῆς παρατηρουμένης
 ἀνομοιογενείας τῶν ἐν γένει συνθηκῶν ἐδάφους καί ἐυλώδους κεφαλαίου.
 Πάντως ἡ ἐκτασις τῶν συστάδων δέν θά πρέπει νά ὑπερβαίνῃ τὰ ἐξ-
 τέρια. Εἰς περίπτωσιν ὅμως ἀνεθεωρήσεως ληξιμῶν μελετῶν, θ' ἀποφεύγηται
 γενικῶς ἡ ἀλλαγὴ ἢ τροποποίησις τῆς ὑφισταμένης διαίσεως καί ἐπι-
 δμήσεως τῶν τμημάτων καί τῶν συστάδων, ἵνα οὕτω καθίσταται εὐχερῆς ἡ
 κεραιολούθησις τῆς ἐξελίξεως ἐκείνης τῶν συστάδων καί συνεκῶς ὁλοκλη-
 ροῦ τῆς διαχειριστικῆς κλάσεως. Τοιαύτη ἀλλαγὴ ἢ τροποποίησις θά ἐνεργ-
 γῆται μόνον ἐφ' ὅσον προκύπτουν λόγοι ἐπιβάλλοντες τοῦτο καί κατ' ἐπι-
 πῆσον ὥστε ἡ προκύπτουσα διαίσεις νά εἶναι καλύτερον προσηρμοσμένη εἰς
 τήν κρατοῦσαν πραγματικότητα καί κατάστασιν τοῦ δάσους.

Ἐκτῶν τῶν λόγων τούτων καί τῆς σχέσεως τῆς νέας πρὸς τὴν καλαιῶν δι-
 αίσεων, λεπτομερῆς θά γίνεταί μναία εἰς τήν καταρτισθησομένην ἐπιθεσίαν.
 Διὰ τὸ ὁμοιόμορφον ἢ ἀορίθμησις θά γίνεταί ὡς ἐξῆς.

Τῶν διαχειριστικῶν κλάσεων μέ τοὺς λατινικοὺς ἀριθμοὺς I, II, III
 κ.λ.π., τῶν τμημάτων μέ τοὺς ἀραβικοὺς ἀριθμοὺς 1, 2, 3 ..... καί τῶν
 συστάδων μέ τὰ μικρὰ γράμματα τοῦ ἀλφαβήτου α, β, γ..... Τέλος μέ
 τὰ κεφαλαία γράμματα Α, Β, Γ, κ.λ.π. τῶν τυχόν συνεχειῶν τῆς ὁλοκλη-
 ρώσεως.

Κεφάλαιον III. Τοπογραφίαις του δάσους.

Ἡ ὅλη ἔκτασις τοῦ δάσους ἀπεικονίζεται εἰς τοπογραφικούς χάρτας κλίμακος οὐκί μείζονος τῶν 1/25.000. Ὅπου δὲν ὑπάρκουν τοιοῦτοι χάρταις θά γίνεται μεγένθυσις τῶν ἐπιτελικῶν χαρτῶν 1/50.000 ἢ τοιοῦτων 1/100.000, μέ τούτοις ὅπτιους ἔχουν ἐφοδιασθῆ ἢλα τὰ Δασαρχεῖα. Ὁ οὕτω καταρτιζόμενος χάρτης τοῦ δάσους, εἰς ὃν θά περιέχωνται καί αἱ τοποσταθμικαί καρτιδιαι, θά συμπληροῦται ἀπαραιτήτως διὰ τῆς τοποθετήσεως τοῦ δικτύου τῶν ὁδῶν ἀμαξητῶν καί βατῶν, τῶν ἐντός τοῦ δάσους κτισμάτων, τῶν πηγῶν, τῆς ὀνομασίας τῶν θέσεων κ.λ.π.

Κεφάλαιον IV. Καθορισμός τῶν ποιότητων δασικοῦ τόπου.

Ἡ ποιότης τοῦ δασικοῦ τόπου τῶν συστάδων ἀποτελεῖ τήν ἔκφρασιν τῆς παραγωγικότητος αὐτῶν, ἐκ τῆς ὁρθῆς δέ ἐκτιμήσεως τῆς ποιότητος τοῦ τόπου θά ἐξαρτηθῶσι κατά μέγα μέρος ἡ ἐκλογή τοῦ δασοπονικοῦ εἴδους, ὁ τρόπος τῆς ἰδρύσεως καί καλλιέργειας τῶν συστάδων καί κυρίως τό μέγεθος τοῦ περιτροκικοῦ χρόνου ἢ τῆς διαμέτρου ὠριμότητος.

Ὡς γνωστόν ἡ ποιότης τοῦ τόπου ἐκτιμάται ἐπί τῆ βάσει τοῦ μεγέθους τοῦ παραγομένου ὄγκου ξύλου εἰς τήν ἡλικίαν τῆς ὠριμότητος ἐν συνδυασμῷ βεβαίως πρός τήν ξυλοβορίθειαν. Τοῦτο ὅμως ἰσχύει διὰ τὰς ἐπιμέλειους ἐν γένει συστάδας καί ἐπιτυχάνεται εἴτε διὰ τῆς καταρτίσεως τοπιῶν κεντρικῶν παραγωγῆς, εἴτε διὰ τῆς συγκρίσεως καί προσαρμογῆς πρός ὑφισταμένους τοιοῦτους πίνακας.

Συνεπῶς προκειμένου περί κρηνοφυῶν δασῶν ὄξυας, δρυός καί καστονέας, ὁ καθορισμός τῆς ποιότητος τοῦ τόπου ἐνδείκνυται ὡς ἐνεργῆται βάσει τῶν ὑπαρχόντων τοπικῶν ἢ γενικῶν ἀναλόγων πινάκων παραγωγῆς τῶν τελευτῶν δασῶν. Διὰ τὰ κρηνοφυῆ ὅμως δάση τό ζήτημα τοῦ καθορισμοῦ τῶν ποιότητων τοῦ δασικοῦ τόπου εἶναι πράγματι ἔργον δυσχερές διὰ τόν ἑλληνικόν δασοτέχνην καθ' ὅσον τὰ ὑπάρχοντα στοιχεῖα εἶναι λίαν περιορισμένα. Ἐπί πλέον τὰ σπερμοφυῆ δάση τῆς χώρας ἀποτελοῦνται κατά τό κλειστόν ἐπὶ ὁμηλικίους συστάδας (ὑποκηπευτάς-κηπευτάς), οὗ ἐνεκινδέν καθίσταται δυνατή ἡ κατάρτισις πινάκων παραγωγῆς.

Δεδομένης ἤδη τῆς ἱκανότητος, ἰδίως τῶν κρηνοφυῶν νά ἐκιδεικνύσῃ τήν ποιότητα τοῦ τόπου ἐκ τοῦ μέσου ὕφους τό ὁποῖον φθάνουν αἱ ὁμηλικαί συστάδες, μικροσυστάδες καί λόχμαι ἢ ἐκ τοῦ γεγονότος ὅτι εἰς τήν κηπευτήν συστάδα τό μέσον ὕφος ἐκάστης κλάσεως διαμέτρου ἔχει τήν τάσιν νά φθάσῃ εἰς ὠρισμένον μέγεθος ἀνάλογον μέ τήν ποιότητα τοῦ τόπου, ἐλλείπει ἄλλων δεδομένων καί ἐφ' ὅσον ὁ ὑπάρχων ξυλώδης ὄγκος δὲν δύναται νά χρησιμεύσῃ ὡς κριτήριον τῆς ποιότητος τοῦ τόπου τῆς κηπευτῆς συστάδος, ὁ καθορισμός τῆς ποιότητος τοῦ τόπου διὰ τὰ δάση ταῦτα θά γίνῃται εἴτε ἐπί τῆ βάσει τοῦ μέσου ὕφους τῶν ὑγιῶν καί ὠρίμων ἀτόμων τῆς ἀνωτάτης πάντοτε κλάσεως διαμέτρου, διότι αἱ δεσποζόμεναι κλάσεις λόγω τῆς πίεσεως, ἢν ὑφίστανται ἀπό τήν δεσποζούσαν κλάσιν καί τῆς ἐντεῦθεν ἐπισκιάσεως, ἔχουν πάντοτε ὕφος τό μέ μικρότερον τό δέ οὐκί ἀνάλογον πρός τό εἰς τήν δεδομένην ποιότητα τοῦ τόπου πράγματι ἀνταποκρινόμενον τοιοῦτον.

Τό ἑλβετικόν Ἰνστιτούτον Δασικῶν Ἐρευνῶν καθώρισεν τόν κάτωθι πίνακα ὡς ὀδηγόν διὰ τόν προσδιορισμόν τῆς ποιότητος τοῦ τόπου διὰ τὰ κηπευτά δάση τῆς ABIES PECTINATA.

Κλάσεις διαμέτρου	0,38-0,50 μ.					0,52-0,70 μ.				
Ποιότης τόπου	I	II	III	IV	V	I	II	III	IV	V
Μέσον ὕφος	36	32	28	24	21	40	36	32	28	24

Αἱ κατά τ' ἀνωτέρω διακριθησόμεναι κατά τήν κατάρτισιν τῶν ἐπιθέσεων προσωρινῆς διαχειρίσεως ποιότητες τόπου ὀρίζονται ἐπί τοῦ κερδῆτος εἰς τρεῖς.

Γίνα διὰ τὴν περίπτωσιν τῶν σπερμοφυῶν δασῶν Ἑλλάτης καὶ Μαύρης πεύκης ὡς καὶ τῆς Δασικῆς Πεύκης καὶ τῆς Ὀξυᾶς ἡ κατά ποιότητα τοῦ κατὰ τάξιν ἐνεργῆται ἐνιαίως δι' ὅλα τὰ δάση τῆς Χώρας, ἐκ τῶν ὑφισταμένων δοκιμαζέων μελετῶν κατηγορίσθη ὁ κάτωθι πίναξ ὑφῶν ἀντιπροκεινομένων κατὰ τινὰ γενικὸν μέσον ὄρον εἰς τὰς ὠρίμους διαμέτρους 0,40-0,45 μ. διὰ τὴν Ἑλλάτην καὶ Ὀξυᾶν καὶ 0,45-0,50 διὰ τὴν πεύκην, διὰ τὰς γενομένας δεκτὰς τρεῖς ποιότητας τοῦ.

Ἐὰν τοῦ πλάκους τούτου θά γίνηται εἰς τὸ μέλλον ὁ καθορισμὸς τῆς ποιότητος τοῦ τῶν συστάδων διὰ τὰ περί ὧν πρόκειται δάση.

Διὰ τὰς μικτὰς συστάδας θά λαμβάνηται ὑπ' ὄψιν τὸ ἐπιουρατέστερον εἶδος.

Πίναξ

Καθορισμοῦ ποιότητων τοῦ κατὰ τὰ σπερμοφυῆ κηπευτὰ δάση
Ἑλλάτης, Μαύρης καὶ Δασικῆς Πεύκης καὶ Ὀξυᾶς.

Δασοπονικὰ εἶδη	Ἑλλάτη - Ὀξυᾶ	Μαύρη καὶ Δασικὴ Πεύκη	
Διάμετροι εἰς μ.	0,40 - 0,45	0,45 - 0,50	
Ποιότητες τοῦ	I II III	I II III	
Ἔφες εἰς μ.	22 καὶ ἄνω 10-22	Κάτω τῶν 22 καὶ ἄνω 16	16-22 Κάτω τῶν 16

Κεφάλαιον VI. Εἰδικὴ περιγραφή τῶν συστάδων.

Εἰς τὴν ὀργάνωσιν τῆς δασοπονίας ἡ εἰδικὴ περιγραφή τῶν συστάδων ἀποτελεῖ τὴν σπουδαιότεραν καὶ ἀπαραίτητον βᾶσιν. Κατὰ συνέπειαν αὕτη θά ἐνεργῆται μετὰ πᾶσαν δυνατὴν ἀκριβείαν, ὥστε νὰ παρέχηται πλήρης, σαφὴς καὶ ἀκριβὴς εἰκὼν τῆς ἐν γένει καταστάσεως τοῦ δάσους.

Ἐπὶ τοῦ σημείου τούτου ἐφιστᾶται ἰδιαιτέρως ἡ προσοχή, καθόσον, ὡς γνωστὸν, ἐκ τῆς καταστάσεως τοῦ δάσους θά ἐξαρτηθῆ, σὺν τοῖς ἄλλοις καὶ ὁ καθορισμὸς τοῦ λήμματος καὶ ἐπομένως ἡ εἰδικὴ περιγραφή πιστῶς θά ἀπεικονίσῃ τὴν παρούσαν κατάστασιν τῶν συστάδων.

Τὰ στοιχεῖα τῆς εἰδικῆς περιγραφῆς θά καταχωροῦνται ἀφ' ἐνός μὲν εἰς εἰδικὰ φύλλα, ἅτινα καταρτιζόμενα συμφώνως μετὰ τὸ κάτωθι ὑπόδειγμα, θά προσαρτῶνται εἰς τὸ σῶμα τῆς μελέτης, ἀφ' ἑτέρου δέ εἰς τὸν κίνακον εἰδικῆς περιγραφῆς, οὗτινος κατωτέρω παρατίθεται σχέδιον διὰ τὴν ὀμοίωσιν κατὰ τὸν τρόπον. Τὰ στοιχεῖα τοῦ πίνακος, τὰ ἐκιδεικνυτὰ ἀφοσίσεως θ' ἀθροίζονται εἰς τὸ τέλος τούτου.

Εἰς τὰ μὴ δημόσια δάση τὸ ἰδιαίτερον φύλλον περιγραφῆς συστάδος δύναται νὰ παραλείπηται καὶ τὰ σχετικὰ στοιχεῖα θά περιλαμβάνωνται εἰς τὸ σῶμα τῆς ἐκθέσεως ὡς καὶ εἰς τὸν πίνακα τῆς εἰδικῆς περιγραφῆς.

Φύλλον περιγραφῆς συστάδος

Δάσος.....	Ἐπιφάνεια
Δασικὴ θέσις.....	Ἐκτάρα
Ἄξ. ἕρως. } Τμήματος	Εἶδος
} Συστάδος	Δασοσκεπῆς
	Μερικῶς δασοσκεπῆς
	Ἄγροί καὶ δένδρο. καλλιέργειαι
	Ἄγρονος κ.λ.π.
	Ἔκταρα

Α' Περιγραφή τόπου

1. Υπερθαλάσσιον ύψος.
2. Έκθεσις προς τόν ορίζοντα.
3. Κλίσις.
4. Βασιμόν πέτρωμα.
5. Έδαφος, χλωροτάτης, παρεδαφιαία βλάστησις.
6. Ποιότης τόπου.

Β' Περιγραφή συστάδος

1. Δασοπονιμόν ή δασοπονικά είδη, μίξις, κύρια και δευτερεύοντα είδη.
2. Διαχειριστική μορφή.
3. Ηλικία.
4. Συγκρόμωσις.
5. Ξυλοβρίθεια.
6. Αναγέννησις.
7. Ξυλώδες κεφάλαιον εις κ.μ. άφλοίου όγκου.

Α' Κατά έκτάριον

Ανωτάτη	Μέση	Κατωτάτη	Σύνολον
κλάσις	κλάσις	κλάσις	

Β' Συνολικώς

Ανωτάτη	Μέση	Κατωτάτη	Σύνολον
κλάσις	κλάσις	κλάσις	

8. Τρέχουσα έτησια αύξεις εις κ.μ. άφλοίου όγκου.

Α' κατά έκτάριον.....

Β' Συνολικώς .....

9. Όριμος Ξυλώδης όγκος εις κ.μ. άφλοίου όγκου.

Α' Κατά έκτάριον

Ανωτάτη	Μέση	Κατωτάτη	Σύνολον
κλάσις	κλάσις	κλάσις	

Β' Συνολικώς

Ανωτάτη	Μέση	Κατωτάτη	Σύνολον
κλάσις	κλάσις	κλάσις	

10. Γενική κατάστασις Ξυλώδους άφλοίου όγκου (ποιοτική και ύγεινή, ζημία ή φθοράί, άνεμορρίματα, χιονόθλασιαι.

11. Άλλα λεπτομέρειαι.

Γ' Προτεινόμενα διαχειριστικά μέτρα.

Σημείωσις. Είς τήν περίπτωσιν τών προενοφών συστάδων τά ύπ' αριθμ. 7, 8, 9 και 10 στοιχεΐα του παρόντος πίνακος θά τροποποιώνται αναλόγως.

Είς τό ύπ' όφει κεφάλαιον σημειούνηται ιδιαιτέρως τά έξής.
1. I. Είς τά σπερμοφυή άναμήλικα δάση γενικώς, τόσον ό ύπάρχων και ό ά-
ριμος όγκος Ξύλου, θά έμφανίζωνται κεχωρισμένως κατά κλάσεις δια-
μέτρου. Διαίτην όμοίμορφον εις τά δάση ταύτα κατάταξιν του όγκου
εις κλάσεις διαμέτρου, καθορίζονται τρεις τοιαύτα.

I. Ανωτάτη κλάσις διαμέτρου 0,36-0,48 και άνω.

II. Μέση κλάσις - διαμέτρου 0,22-0,34 μ. και

III. Κατωτάτη κλάσις - διαμέτρου 0,10 -0,20 μ.

2. Όσον άφορά τό ζήτημα έξεύρεσεως του ύπάρχοντος Ξυλώδους όγκου εις τά
ίδια δάση, ή καλύτερα βεβαίως μέθοδος θά ήτο έπείγη, ήτις θά προσδιώ-
ριζεν τό μέγεθος αυτου κατόπιν γενικής όγκομετρήσεως τών συστάδων.
Αυστηρώς όμως ή κατά τόν τρόπον τούτον έξεύρεσις του όγκου, υπό τας
σημερινάς συνθήκας διοικήσεως και διαχειρίσεως τών δημοσίων δασών, έπι-
ποβαίνει άπραγματοποίητος.

Μέχρις νεωτέρων όδηγιών ή ύπολογισμός του όγκου τών συστάδων θά έ-
νεργήται δι' όγκομετρήσεως εις αντιπροσωπευτικής δοκιμαστικής έπιφα-
νεΐας λαμβανόμενων κατά κανόνα εις έκάστην τών συστάδων.

Τό ζήτημα τής λήψεως δοκιμαστικών έπιφανειών έχει τεραστίαν σημασίαν,
καθόσον βοηθεία τούτων θά ύπολογισθή τό μέγεθος του κυριωτέρου κλά-
γοντος διαχειρίσεως ήτοι του Ξυλώδους κεφαλαίου. Έσφαλμένη δέ έ-
κτίμησις τούτου, είναι ένδεχόμενον να έπιφέρει έκτος επίσημια δια-
τάξια άποτελέσματα, δεδομένου ότι κυρίως εκ του ύπάρχοντος Ξυ-

λώδους ἀποθέματος θά ἐξαρτηθῆ τὸ ὕφος τῆς εἰς ἔξυλον κερπώσεως. Τ' ἀνωτέρω δέον νά λαμβάνωνται σοβαρῶς ὑπ' ὄφιν κατὰ τὴν ἐκλογὴν καὶ λῆψιν τῶν δοκιμαστικῶν ἐπιφανειῶν, ἀκριβῶς διὰ νά κατοική δυνατὸν νά μειωθῶσιν εἰς τὸ δυνατόν ἐλάχιστον τὰ ἐξ ὑποκειμενικῶν κριτηρίων σφάλματα κακῆς ἐκλογῆς τῶν δοκιμαστικῶν ἐπιφανειῶν, σφάλματα δυνάμενα νά ἔχουν τὰ ὡς ἀνω ἐπιζητήα διὰ τὸ δάσος ἀποτελέσμα-

τα. Ἡ ἐκλογὴ καὶ ἡ λῆψις τῶν ἐπιφανειῶν τούτων θά ἐξαρτηθῆ ἀπὸ τὴν κρίσιν καὶ τὴν πεῖραν καὶ πρέπει νά γίνῃ κατόπιν ἐπισταμένης καὶ προσεκτικῆς ἀναγνώσεως τῶν ἐν γενεῖ συνηθῶν καὶ τῆς καταστάσεως τῆς συστάδος. Πάντως αἱ ληθησόμενα δοκιμαστικὰ ἐπιφάνειαι πρέπει νά ἔχουν ἐμβαδὸν 0,3-1 ἐκτ. ἀναλόγως τῆς ἐκτάσεως τῆς οἰκείας συστάδος. Ἐπειδὴ κατὰ κανόνα σχεδόν ἡ μεταβολὴ τῶν σπουδαιότερων γῶνισμάτων τῶν συστάδων παρατηρεῖται κατὰ ζῶνας διηκούσας παραλλήλως πρὸς τὰς ὄρεογραφικὰς γραμμάς, διὰ ταῦτα σκοπιμώτερον εἶναι ὅπως αἱ δοκιμαστικὰ ἐπιφάνειαι λαμβάνωνται ἐν εἴδει ἐπιμήκων ὄρθογωνίων ἢ λωρίδων κατὰ μῆκος τῶν γραμμῶν μεγίστης κλίσεως καὶ καθέτως πρὸς τὰς κυρίας φυσικὰς γραμμάς τοῦ ἐδάφους. Αἱ περαιτέρω λεπτομέρειαι τῆς ἐκλογῆς, λήψεως, σχήματος καὶ διαστάσεων τῶν δοκιμαστικῶν ἐπιφανειῶν ἀφίνονται εἰς τὴν κρίσιν καὶ τὴν πεῖραν τοῦ συντάκτου.

Ἡ ἐπίστασις τῆς δοκιμαστικῆς ἐπιφανείας θά κατιμετροῦται καὶ τὰ ὄρια ταύτης θά σημαίνωνται δι' ἀπορέσεως διὰ πελένης εἰς τὸ ὄριον ὕψος καὶ σημασεως διὰ τῆς δασοπνευκῆς σφύρας ἢ ἐλαττοκρόματος τῶν ἐπὶ τῶν γραμμῶν τῶν εἰδῶν κορμῶν εἰς τὴν πρὸς τὰ κατάντη πρὸςφιν τούτων εἰς τρόπον ὥστε νά καθίσταται εὐχερῆς ἡ μετὰ ταῦτα ἐλεγχος.

Ὁ ὑπολογισμὸς τοῦ ὄγκου τῆς δοκιμαστικῆς ἐπιφανείας θά ἐνεργῆται κατὰ τὸ δυνατόν ἀκριβέστερον. Εἰδικώτερον προκειμένου πρὸς τῶν κηπευτῶν συστάδων τίθεται ὑπ' ὄφιν ὅτι ἡ ἐξεύρεσις τοῦ ὄγκου λόγῳ τοῦ ἑτερογενοῦς ὑλικοῦ ὅπερ εὐρίσκεται ἐπὶ τῆς αὐτῆς ἐπιφανείας παρουσιάζει δυσχερείας, ἡ δὲ ἐφαρμογὴ τῶν γνωστῶν μεθόδων τῆς κατὰ κλίσεις βαθμίδων διαμέτρου ἐξευρέσεως τοῦ ὄγκου τοῦ HARRIG δέν δίδει πάντοτε ἀσφαλῆ ἀποτελέσματα. Τὸ καλύτερον θά ἦτο ἂν ὁ προσδιορισμὸς τοῦ ὄγκου ἐνεργῆτο κατόπιν συντάξεως τοπικῶν διαχειριστικῶν πινάκων κυβισμού. Διὰ τὸν λόγον τοῦτον συνιστᾶται εἰς τοὺς Δασάρχας ὅπως ἐπωφελούμενοι τῶν ἐνεργουμένων εἰς τὰ δάση τῆς περιφερείας τῶν ὑλοποιῶν, ἐπιδιώξουσιν τὴν κατίρτισιν τοιούτων πινάκων διὰ τὰ σπουδαιότερα τῶν δασοπονικῶν εἰδῶν τῶν καθ' ἑαυτοὺς Δασαρχείων.

Ἐν κείναις περιπτώσει ἡ ἐξεύρεσις τοῦ ὄγκου τῶν δοκιμαστικῶν ἐπιφανειῶν εἰς τὰ σπερμοφυτὰ τοιαῦτα δάση θά ἐνεργῆται κατὰ κλίσεις βαθμίδων διαμέτρου. Αἱ σχηματισθησόμεναι κλίσεις βαθμίδων διαμέτρου τοῦ πίνακος ὄγκομετρήσεως τῆς δοκιμαστικῆς ἐπιφανείας, θά συμπλήπτουν μέ τὰ καθορισθέντα κατὰ τὰ προηγούμενα ὄρια τῶν τριῶν κλίσεων διαμέτρου. Ἐάν ὅμως ἡ ἀνωτάτη κλίσις περιλαμβάνει καὶ κενώτερα τῶν 0,50 ἄτομα, τότε ἀπαραίτητον τυγχάνει ἀνωροσχηματίζεται καὶ τετάρτη κλίσις εἰς τὸν πίνακα ὄγκομετρήσεως.

Ἐπειδὴ ἡ κατὰ τὰ ἀνωτέρω κατανομή τῶν δοκιμαστικῶν ἐπιφανειῶν εἰς τὰς κλίσεις βαθμίδος διαμέτρου, δέν γίνεται βάσει τοῦ συστήματος τῆς ἀναλογικῆς ἐκπροσωπήσεως, ὁ ὄγκος τῆς δοκιμαστικῆς ἐπιφανείας θά ἐξίγεται ὡς ἄθροισμα τῶν κερπωσόμενων δι' ἐκίστην τῶν κλίσεων διαμέτρου τοῦ πίνακος ὄγκομετρήσεως ὑπολογιζομένων μερικῶν ὄγκων. Ὁ ὄγκος θά δίδεται ὡς ἄφλοιος.

Παρατίθεται ὑπόδειγμα δελτίου ἀκχυμετρήσεως καὶ πίνακος ὄγκομετρήσεως δοκιμαστικῆς ἐπιφανείας.

Ἡ κατὰ τ' ἀνωτέρω λῆψις τῶν δοκιμαστικῶν ἐπιφανειῶν εἶναι εὐκτέα καὶ διὰ τὰ μὴ δημοσδίαση

εις τρόπον ώστε τά παρατιθέμενα στοιχεία νά ελέγχωνται κατό τῶν ἀσπούντων τήν δασοπολιτικήν ἐπιτήρησιν Κρατικῶν ἔργων, ὅχι ἦττον ὅμως ἐκείδη τό μέτρον τοῦτο δημιουργεῖ δαπάνην εἰς τοὺς Δασοκλήμονας, καθορίζεται ὅπως ἐπί τοῦ παρόντος δοκιμαστικῶς λαμβάνονται κατό τ' ἀνωτέρω δοκιμαστικά ἐπιφάνειαι εἰς συνεχόμενας συστάδας ἢ τμήματα τό δυνατόν ὁμοιομόρφου συνθέσεως κ.λ.π. ἐκτάσεως 200 τοῦλάχιστον ἑκταρίων.

3. Ἀβήσεις

Ἡ γνώσις τῶν συνθηκῶν πορείας τῆς αὐξήσεως καί τῶν προσκυρητικῶν γνωρισμάτων τῶν συστάσεων εἶναι ἀπαραίτητος τόσον δι' τὰς συστάδας ὅσον καί δι' τόν καθορισμόν τοῦ περιτρόπου χρόνου καί τῆς διαμέτρου ὠριμότητος. Ὁ προσδιορισμός τῶν στοιχείων τῆς πορείας τῆς αὐξήσεως ἐνεργεῖται, ὡς γνωστόν, δι' ἀναλύσεως ἐπιμέρους κορμῶν τῆς ἀνωτάτης κλάσεως διαμέτρου, κεχωρισμένως δέ δι' ἐκάστην τῶν προσδιορισθεῶν ποιότητων τόπου. Ἠλθόν ὅμως ἐπειδή ἡ ἐργασία αὐτή καί δαπάνας καί χρόνον ἀπαιτεῖ καί ἐπειδή κρῖνεται, περί συντάξεως μελετῶν προσωρινῆς διαχειρίσεως, δι' ταῦτα θά προσδιορίζεται ὁ μόνον ἡ ἐξουδένισις τῆς ἐτησίως τρεχούσης κατ' ὄγκον προσκυρήσεως, προσδιοριζομένης δι' τήν τελευταίαν δεκαετίαν.

Ὁ προσδιορισμός τῆς προσκυρήσεως ταύτης θά ἐνεργηται ἐκ τῶν ὑποτιθέμενων δοκιμαστικῶν κορμῶν τῶν δοκιμαστικῶν ἐπιφανειῶν εἰς τὰς καθορισθησομένας κλάσεις διαμέτρου τοῦ πίνακος ὄγκομετρήσεως τῆς δοκιμαστικῆς ἐπιφανείας. Εἰς τήν περίπτωσιν ταύτην θά ἐξουδένιεται ὁ ἄφλοιος ὄγκος τῶν ἰδίων κορμῶν πρό Ἰοετίας κατό τήν ἐκ τοῦ μέσου ὕψους μέθοδον (μέθοδος τοῦ PLESSLER ἢ τοῦ ἀποκορυφθέντος κορμοῦ), ἡ διαφορά δέ αὐτοῦ ἀπό τόν σημερινόν ἐπίσης ἄφλοιον ὄγκον θά μήσ ὄσῃ τήν περιοδικήν καί κατό συνέπειαν μέσῃ ἐτησίαν τρέχουσαν κατ' ὄγκον προσκυρήσιν τῶν δοκιμαστικῶν κορμῶν εἰς κ.μ. ἄφλοιου ὄγκου, ἐξ ἧς θά ὑπολογισθῇ καί ἡ ὁμοία προσκυρήσις τῶν κλάσεων βαθμίδων διαμέτρου τοῦ πίνακος ὄγκομετρήσεως καί κατό συνέπειαν καί ὄγκου τοῦ ὄγκου τῆς δοκιμαστικῆς ἐπιφανείας. Εἰς τὰ στοιχεία ταῦτα θά συμπληρωθῶνται ὁ πίναξ ὄγκομετρήσεως τῆς δοκιμαστικῆς ἐπιφανείας, ὡς τό σχετικόν κατωτέρω ὑπόδειγμα (πίναξ ὄγκομετρήσεως καί προσκυρητικῶν στοιχείων).

4. Ἀπαντα τά κατό τὰ ἀνωτέρω ἐκ τῶν δοκιμαστικῶν ἐπιφανειῶν κριτόντα ὄγκομετρικά καί προσκυρητικά τῶν συστάδων στοιχεία, ἀναγόμενα εἰς ἑκτασιν ἑνός ἑκταρίου καί κατανεμόμενα εἰς τὰς καθορισθείσας κλάσεις διαμέτρου, θά καταχωροῦνται εἰς πίνακα, ὑπόδειγμα τοῦ ὁποίου παρατίθεται κατωτέρω καί ὁ ὁμοῖος θά κρῖνεται εἰς τό ὅσῃ τῆς μελέτης.

5. Δι' τὰ πρεμνοφυῆ ὄσῃ ὁ ὄγκος καί ἡ προσκυρήσις δι' τήν τελευταίαν πενταετίαν θά ἐξουδένιωνται κατό τὰς γνωστάς μεθόδους.

Κεφάλαιον VII. Μέχρι τοῦδε διαχειρίσις.

Μετά τό τέλος τοῦ ὑπ' ἀριθμ. VI Κεφαλαίου " Εἰδική περιγραφή τῶν συστάδων " δεόν νά κρῖνεται καί νέον ὑπ' ἀριθμ. VII Κεφάλαιον ὑπό τήν ὄνομασίαν " ἰεῖ-
χρη τοῦδε διαχειρίσις - Ἀποτελέσματα καί κρίσεις ἐπί ταύτης - Συμπεράσματα "

Εἰς τό κεφάλαιον τοῦτο θά ἐρευνᾶται:

- α/ Τό ζήτημα τῶν κατό τὰς παρελθούσας περιόδους καταρτισθειῶν καί ἐγκριθειῶν διαχειριστικῶν μελετῶν.
- β/ Τῆς ἐφαρμοσθείσης διαχειρίσεως καί τοῦ ἀποτελέσματος αὐτῆς ἐπί τῆς ἐν γένει καταστάσεως τοῦ δάσους.
- γ/ Θά ἐπακολουθῇ λεπτομερῆς ἀνάλυσις καί κριτική τῶν ἐπιτενηθέντων ἀποτελεσμάτων ἐν σχέσει μέ τὰς προβλέψεις τῶν προγενεστέρων μελετῶν καί
- δ/ Ἐκ τῶν ἀνωτέρω θά συνάγῃται συμπεράσματα δι' τήν μέλλουσαν διαχειρίσιν.

ΜΕΡΟΣ Β'

Κεφάλαιον I. Σκοπός τῆς Δασοπονίας.

Σκοπός γενικώτερον τῆς Κρατικῆς Δασοπονίας ἀπορρέων ἐκ τῆς ἐννοίας τοῦ

δράτους, ως αιώσιμου ήθελικού νομικού προσώπου υποβλέποντος εις την έξασφάλισιν της παραγωγής της εύημερίας των πολιτών του, εις την ή ικανοποίησιν των ανάγκων του Κοινωνικού συνόλου, όσον φυσικά αυτά έξασφώνται έπι της δασοπονίας. Είναι γνωστόν ότι ή χώρα δέν είναι εύτήρησις εις τεχνικών έξυλων και έκκεμένω από της πλευράς ταύτης καθίσταται ανάγκη ή επίδιώξις της παραγωγής περισσοτέρου και πολυτιμωτέρου ξυλώδους ήγκου (τεχνικού έξυλου). Κατ'άπολυθίαν των άνωτέρω κατά την όργάνωσιν της δασοπονίας πρέπει να επίδιώκονται. 1/ Η ικανοποίησις γενικωτέρων κοινωνικών (προστατευτικών, υγιεινών κ.λ.π.). 2/ Η ικανοποίησις των εις δασικά προϊόντα, ανάγκων κατά πρώτον λόγον του κεραικού των δημοσίων δασών και κατόπιν του λαϊκού πληθυσμού της χώρας και 3/ Αύξησης γενικώς της δασικής παραγωγής και εις πολυτιμωτέρα προϊόντα.

Κεφάλαιον II. Συντελεστικά ή μέσο δασοπονίας.

Είς τό ύπόθεσι κεφάλαιον και συμφωνας προς τά δια της ύπ' αριθμ. 120094/ έγκ. 499/28-3-27 ζητούμενα, θα έρευνώνται.

A/ Είς τό ξυλώδες κεφάλαιον.

α/ Τό κανονικόν ξυλώδες απόθεμα.

Έναντι του εκ του πίνακο ειδικής περιγραφής έξαγομένου μεγέθους του ξυλώδους κεφ λαίου της όλης διαχειριστικής κλάσεως, είναι άπαραίτητον να προσδιορισθ ή και τό μέγεθος του κανονικού ξυλώδους αποθέματος του ανταποκρινομένου εις την έντασιν εκάστης τής προσδιορισθείσας ποιότητας τόπου, ως επίδιωκτέου ίδιεύδους κατά την όργάνωσιν της δασοπονίας. Αυστυχώς εκ του γεγονότος ότι τό ύπόθεσι ζήτημα δέν έτύχχανεν της δεούσης σημασίας, ούδέν δεδομένον ύφίσταται παρ' ήμιν, ως βοηθητικόν προς κρίσιν περί του επίδιωκτέου μεγέθους του κανονικού ξυλώδους αποθέματος διά την περίπτωση των σπερμοφυών δασών. Η πρώτη συστηματική με τό ύπόθεσι θέμα έργασία είναι ή του Καθηγητού Αν. Βίκονομοκούλου διά τό δάσος Μερτουλίου " Η κατάσταση του δάσους Μερτουλίου". Ο κ. Καθηγητής κατόπιν συγκρίσεως του δάσους Μερτουλίου με τό κανονικόν δηλικόν τοιοϋτον της ABIES ALBA των Βαλκανικών χωρών, έγράψων τό πρώτον, βάσει της παρατηρημένης μέσης ποιότητας τόπου, εις την III ποιότητα των πινάκων παραγωγής SCHWAPPCH (STRASSTABELN NEUDAMM 1923) προσδιορίζει τό καθ' έκαστον κανονικόν ξυλώδες απόθεμα του δάσους Μερτουλίου διά περίτροπον χρόνον 100 έτών εις 250 κ.μ. κορμοξυλώδους όγκου έναντι του ύπάρχοντος των 165,9 κ.μ. διά την δασοκοπή έντασιν. Ως εκ τούτου καταλήγει εις τό συμπέρασμα ότι επιβάλλεται ή κύνωσις του δάσους και ή δασοτεχνική αυτού υποβοηθηται προς αύξησην του όγκου όλων των τάξεων διαμέτρου, ώστε ούτος ν' ανέλθ η εις τό προσδιορισθέν ποσόν των 250 κ.μ. κατά έκτάσειον. Επίσης και οι συντάκται των διαχειριστικών σχεδίων Φορβανός - Κλειστός - Μολόχας Εύρυτανίας και Λκοτεινών - ύτέρης Πιερρίας, καθώρισαν εις τά ύπ' αυτών μελετηθέντα κηρυκτά δάση Έλλάτης, Ξυλάς και μαύρης πεύκης τό μέγεθος του επίδιωκτέου κανονικού ξυλώδους αποθέματος. Βεβαίως ή τελική κρίσις περί του μεγέθους του καθ' έκτέριου επίδιωκτέου ξυλώδους αποθέματος απαιτεί περίερον έρεύνης και πειραματισμών. Τούτο όμως δέν σημαίνει ότι οι συντάκται των πρόσφατων μελετών δέν θα πρέπει να προσπαθούν να προσδιορίσουν έστω και άδρομερώς τό μέγεθος του κανονικού ξυλώδους αποθέματος του ανταποκρινομένου εις τάς δεδομένης ποιότητας του τόπου, διότι ή γνώσις του στοιχείου τούτου είναι άπαραίτητος διά την μέλλουσαν ύδρυσιν της διαχειρίσεως του δάσους. Όσον έφρα τό κανονικόν ξυλώδες απόθεμα διά τά κρημνοφυή δάση Δρυός - Ξυλάς και Λαστανέας τούτο θα προσδιορίζεται εις των οικείων πινάκων παραγωγής κερμοφυών δασών.

β/ Κανονική αναλογία των κλάσεων διαμέτρου.

Εν γενικαίς γραμμαί, δέν νά θεωρηται ως κανονική ή αναλογία

τούτων όταν ο όγκος της άνωτάτης κλάσεως διαμέτρου έχει λόγον πρὸς τόν όγκον τῆς μέσης κλάσεως, ὡς οἱ εἰρημοί 5 πρὸς 3. Ἡ ἀναλογία αὕτη 5 πρὸς 3 εἰς πᾶ δύο ὁθεύσας κλάσεις διαμέτρου πρέπει νά ἐπιδιώκεται κατὰ τήν ὁργάνωσιν τοῦ ξυλῶδου κεφαλαίου. Διὰ τόν ξυλῶδη όγκον τῆς κατωτάτης κλάσεως καί τῶν κάτω ταύτης διαμέτρων, ἐπειδή οἱ όγκοί αὐτῶν ἔνευτι τῶν κ οηγουμένων κλάσεων εἶναι πολὺ μικροί, ἀρκεῖ ἀπλή περιτήρησις καί ἐκτίμησις κατὰ κόσον ἀντιπροσωπεύοντα ἐπαρκῶς ἐν τῇ συστάδι. Ἐπωδῆποτε δέ πρέπει νά ἐξετάηται τό μεγίστης σημασίας ζήτημα ἂν ὑφίσταται ἢ ὄχι ἐπαρκῆ ἐξελίξιμο νεοφυτεία διὰ τήν ἀναγέννησιν τῆς συστάδος. Τῆς τελευταίας ταύτης περιπτώσεως λόγω τῆς σοβαρότητος αὐτῆς, ἰδιαίτερον ποιεῖται μνεία.

γ/ Συμπεράσματα.

Ἡδη διὰ τῶν ὄσον ἐλέχθησαν εἰς τό κεφάλαιον τοῦτο ἐπεξητήθη ὅπως ἐπιδιωχθῶσιν τό μέν ὁ προσδιορισμός τοῦ μεγέθους, τῆς ἀξίσεως καί τῆς κατὰ κλάσεις διαμέτρου κατανομῆς τοῦ ὑπάρχοντος ξυλῶδου κεφαλαίου, τό δέ ἡ ἐκτίμησις τοῦ κανονικοῦ ξυλῶδου ἀποθέματος τοῦ ἀνταποκρινομένου εἰς τήν δεδομένην ποιότητα τόπου, καί ἡ κατὰ κλάσεις διαμέτρου κανονική διανομή αὐτοῦ, ἵνα χρησιμεύωσιν ὡς κατευθυντήσιοι γραμμαί διὰ τήν μέλλουσαν ὁργάνωσιν τοῦ ξυλῶδου κεφαλαίου. Ἀπόκειται εἰς τόν μελετητήν τῆς ὁργάνωσεως τῆς δασοπονίας, ὅπως προδιαγράψῃ εἰς τό οἰκονομικόν κεφάλαιον τῆς καταρτισθησομένης ὑπ' αὐτοῦ ἐκθέσεως τοῦ ἐνδεδειγμένου δασοτεχνικοῦ χειρισμοῦ διὰ τήν ἐν τῷ μέλλοντι ἐπίτευξιν τοῦ κανονικοῦ μεγέθους τοῦ ἀνταποκρινομένου εἰς τήν ποιότητα τοῦ τόπου καί τῆς κλιματικῆς διανομῆς κατὰ κλάσεις διαμέτρου τοῦ ξυλῶδου κεφαλαίου, χειρισμοῦ οἵτινες σοβαρῶν θά ἀσκήωσιν ἐπιρᾶσιν εἰς τό ζήτημα τοῦ καθορισμοῦ λήμματος.

Β/ Μεταφορικαί ἐγκαταστάσεις καί βελτιώσεις ἐν γένει.

Εἰς τό ὑπ ὄφει θέμα θά ἐρευνᾶται τό ζήτημα τῆς κατασκευῆς τοῦ τυχόν ἀναγκασιούντος δασικοῦ ὁδικοῦ δικτύου μεταφορῶν διὰ τήν ἐξυπηρέτησιν τῆς ἐκμεταλλεύσεως τοῦ δάσους, ἐν ὄφει τοῦ ὑπάρχοντος ὁδοῦ ἢ ἄλλου συγκοινωνιακοῦ δικτύου. θά καθορίζεται ἡ ἀπολουθητέα γενική πορεία τῆς χερσέσεως, τά ὑποχρεωτικά σημεῖα διαβάσεως καί θά καταρτίξεται κατὰ προσέγγισιν ὁ προϋπολογισμός κερωρισμένου δια τά χωματοργικά καί τεχνικά ἔργα. Ἐν ὄφει τῶν δεδομένων τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦτοῦ καί τῶν ἐκ τοῦ δάσους προσόδων θά γίνηται ἀνάλυσις τοῦ ζητήματος τῆς ἀναγκασιότητος καί τοῦ οἰκονομικῶς συμφέροντος τῆς κατασκευῆς τοῦ ἔργου. Τέλος εἰς τόν διαχειριστικόν χάρτην θά σημειοῦται δι' ἐρυθρᾶς πλήρους τό ὑφιστάμενον καί διὰ διακεκομμένης γραμμῆς τό πρὸς κατασκευήν προτεινόμενον δίκτυον δασικῶν ὁδῶν.

Κεφάλαιον III. Ὅργάνωσις τῶν συντελεστῶν τῆς δασοπονίας.

Εἰς τό ὑ ὄφει κεφάλαιον καί εἰς ὅ,τι ἀφορᾶ εἰδικῶς τῇ ὁργάνωσιν τοῦ ξυλῶδου κεφαλαίου καθορίζεται ὅπω αὕτη ἐπίθεται ἐ τῇ ἐκθέσει κατὰ τήν ἀπόλυτον σειράν.

α/ Δασοπονικόν εἶδος.

Τό δασοπονικόν εἶδος ἢ τά δασοπονικά εἶδη ἄτινα θ' ἀκοτελέσουν ἢ θ' ἐπιδιωχθῶσιν ὅπως ἀποτελέσουν ὡς κύρια εἶδη τό ξυλῶδες κεφάλαιον τῶν συστάδων.

β/ Διαχειριστική μορφή.

Τήν διαχειριστική μορφήν, ὑφ' ἣν θά δοῦν τό ξυλῶδες κεφάλαιον.

γ/ Ἀνίδρυσις ξυλῶδου κεφαλαίου.

θά περιγράφεται λεπτομερῶς τό εἶδος, ὁ τρόπος, οἱ χειρισμοί ἐν γένει καί ὁ βαθμός ἐντάσεως τῶν ἀναγεννητικῶν ὑλοτομιῶν.

δ/ Καλλιέργεια τοῦ ξυλῶδου κεφαλαίου.

θά περιγράφονται τό εἶδος, ὁ τρόπος καί ὁ βαθμός ἐντάσεως τῶν καλλιεργητικῶν ὑλοτομιῶν.

Κεφάλαιον VI. Πίναξ κλάσεων ηλικίας ή διαμέτρου.

Διὰ τὴν κρεμνοφυῶ ἢ σπερμοφυῶ ὁμήλικον μορφήν θά καταρτίζηται πίναξ κλάσεων ηλικίας κατὰ τὰ γνωστά, διὰ δὲ τὰ σπερμοφυῶ ἀνομήλικα δάση θά καταρτίζηται συνοπτικὸς πίναξ τῶν κλάσεων διαμέτρου.

Κεφάλαιον VI. Καθορισμὸς τοῦ ἡμματος. Κατάρτισις τοῦ πίνακος ὑλοτομίας.

I. Ὁριμότης πρὸς ὑλοτομίαν.

Ἐκ τῶν ὄσων εἰς τὸ κεφάλαιον περὶ τοῦ σκοποῦ τῆς δασοπονίας ἀνεπτύχθησαν ἐξάγεται τὸ συμπέρασμα ὅτι ἐξ ὄλων τῶν γνωστῶν ὠριμότητων (τεχνικῆς, μεγίστου ξυλώδους ὄγκου, μεγίστης δασικῆς προσόδου, μεγίστης ἢ τρεχούσης ἀποδοτικότητος) ἐκείνη ἢ ὁποία προσιδιάζει εἰς τὴν κρατιῆν δασοπονίαν εἶναι ἡ τῆς μεγίστης δασικῆς προσόδου ἢ τῆς ἐξασφαλίζει τὴν δυνατὴν μεγαλύτεραν παραγωγὴν καὶ κατὰ συνέπειαν περισσότερον ἐμπηρετεῖ τὴν οἰκονομικὴν εὐμερίαν. Καὶ διὰ μὲν τὰ κρεμνοφυῶ δάση τὰ ὁποῖα οὕτω θά ἐξακολουθοῦν διαχειριζόμενα μέσσοι τὴν παραγωγὴν καυσίμου ξύλου, ὡς κριτήριον τῆς ὠριμότητος θά χρησιμοποιεῖται ἡ ὠριμότης τῆς μεγίστης δασικῆς προσόδου, ἢ τῆς ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει συμπύκνει, ὡς γνωστόν, μετὰ τὴν ὠριμότητα τοῦ μεγίστου κυλώδους ὄγκου. Διὰ τὰ σπερμοφυῶ ὅμως δάση δὲ καθορισμὸς τῆς ὠριμότητος ταύτης προσκρούει εἰς σοβαρότατας δυσχερείας. Ὡς γνωστόν, ἡ ὠριμότης τῆς μεγίστης δασικῆς προσόδου συνδέεται μεγάλως μετὰ τὸν χρόνον ἢ διαμέτρου ὠριμότητος, μεγάλα ξυλώδη ἀποθέματα καὶ γενικῶς ἀποτελεῖ μορφήν ἔντρονον εἰς ξυλῶδον κεφάλαιον, μορφήν ὀργανουμένην διὰ τὴν ἀπόληψιν τῆς δυνατῆς μεγαλύτερας προσόδου. Κατὰ συνέπειαν ἡ ἐφαρμογὴ τῆς τοιαύτης ὠριμότητος, ἐν ὅφει τοῦ ἀνεπαρκούς ξυλώδους ἀποθέματος τῶν δασῶν τῆς Χώρας καὶ τῆς γνωστῆς καταστάσεως καὶ συνθέσεως αὐτοῦ, ὀφειλομένης εἰς τὸ γεγονός, ὅτι ὑλοτομοῦντο οἱ πλέον καλῶτεροι κορμοὶ τῆς μέσης καὶ ἄνω τῆς κλάσεως διαμέτρου τῶν συστάδων, δέν θά ἐσῆμαινε τίποτε ἄλλο εἰς τὴν πραγματικότητα παρὰ σοβαρότατον περιορισμὸν τῶν εἰς τεχνικὸν ξύλον κερδῶσεων, πρῶγμα τὸ ὁποῖον θ' ἀπετέλει ἐκρότητα ἐπιζημίαν δι' αὐτὴν ταύτην τὴν ἡμερικὴν οἰκονομίαν. Διὰ τοὺς λόγους τούτους θά ἐξακολουθήσῃ βαρύνουσα εἰσέτι ἡ ἀκοφίς τῆς ἐφαρμογῆς τῶν ὠριμότητων τῆς μεγίστης ἢ τρεχούσης ἀποδοτικότητος, μετὰ τῶν συν τῷ χρόνῳ βαθμιαίας καὶ προσθετικῆς στρωφῆς, ἐν μὴ πρὸς τὴν ὠριμότητα τῆς μεγίστης δασικῆς προσόδου, εἰς συνδυασμὸν ταύτης μετὰ τῆς ὠριμότητος τῆς μεγίστης ἢ τρεχούσης ἀποδοτικότητος. Οὐχ ἦττον ὅμως, τὴν ἀντίληψιν τῆς συμμορφώσεως πρὸς τὴν τελευταίαν ἀύστηρως ὠριμότητα ἀκολουθοῦντες κολλοῖ τῶν συντακτῶν δασοπονικῶν μελετῶν εἰς τὰ σπερμοφυῶ δημόσια καὶ μὴ δάση, καθορίζουν καὶ μάλιστα ἀνευ λεπτομεροῦς ὑπολογισμοῦ, ὅστις ἄλλωστε παρεουσιάζει σημαντικὰς δυσχερείας λόγῳ τοῦ δυσκόλου τοῦ προσδιορισμοῦ τῶν εἰς τοὺς ὑπολογισμοὺς τούτου ὑπεισχυρομένων παραγόντων, ἡλικίας ἢ διαμέτρου ὠριμότητος σχετι ὡς μικρῆς. Οὕτω παραδέχονται προκειμένου περὶ κηκευτῶν δασῶν Ἑλλάδος—ὁμοειδῶς ὁμοειδῶς στηθιαίας ἐμφλοῦς διαμέτρου 0,35 μ. ἀκόμη καὶ διὰ τὰς καλύτερας ποιότητας τούτου. Τὸ τοιοῦτον ὅμως δέν ικανοποιεῖ τὴν τεθείσαν ἀρχὴν τῆς μεγίστης δυνατῆς παραγωγῆς καὶ συντελεῖ εἰς τὸ νὰ ὑλοτομηθῆται ἄσυχρος καὶ πολυτίμως ἐπι ἀξιοπρόσμενος ὄγκος τεχνικοῦ κυρίως ξύλου. Τούτων ἕνεκα καθορίζεται ὅπως τοῦ λοιποῦ εἰς τὰ δημόσια καὶ μὴ δάση αἱ στηθιαία ὠριμαὶ ἐμφλοῖοι διαμέτροι τὴν διὰ Ἑλλάτην, Κρήτην καὶ Ἀσιακὴν Μεσογίαν καὶ Ἑξυάν μὴν εἶναι κατώτεραι τῶν 0,40 μ. διὰ τὴν Ἑλλάτην, 0,28 διὰ τὴν Ἑξυάν καὶ 0,45 μ. διὰ τὴν Κρήτην καὶ Ἀσιακὴν Μεσογίαν, διὰ τὴν II καὶ ἔνω ποιότητας τούτου. Καὶ ταῦτα ὅσον ἔσθ' ἔτι τὴν ἀξιοπρόσμενην ὠριμότητα. Κριτήριον ὅμως γενικώτερον τῆς ὠριμότητος πρὸς ὑλοτομίαν θ' ἀποτελεῖ ἡ δασοπονικὴ ὠριμότης, ἢ τῆς, ὡς γνωστόν, δέν εἶναι τίποτε ἄλλο παρὰ ἡ συνισταμένη τῆς ἀξιοπρόσμενης, δασοπονικῆς, ὑλοτομικῆς, ὑλοχρηστικῆς κ.λ. ὠριμότητων. Τονίζεται ἰδιαίτερον τὸ τελευταῖον, διότι ἐννοιάποφεύγειν νὰ ἐρευνήσων καὶ τῶν εἰς τῶν συνιστῶντων τὴν ὠριμότητα ταύτην, παράγοντα τῆς ἀξιοπρόσμενης ὠριμότητος. Μετὰ βῆσιν τὴν κατὰ τὰ ἄνωτέρω δασοπονικὴν

ώριμότητα θά προσδιορίζεται όσον ένεστι άκριβέστερον ό ώριμος έ-
φλοιος ξυλώδης όγκος.

Ο προσδιορισμός του ώριμου όγκου θά γίνεται υπό την βασικήν προ-
ϋπόθεσιν ότι οί ένεργηθησόμενοι χειρισμοί θ' αποβλέπουν έπτός των
δασοπομικών σκοπών της ίδρύσεως και καλλιεργείας του ξυλώδους κε-
φαλαίου και εις την βελτίωσιν της έν γένει κατάστασεως της συστά-
δος, καθώς και εις την ανάγωγήν αυτής εις την κανονικήν μορφήν και
σύνθεσιν (κανονικόν ξυλώδες απόθεμα, κανονική αναλογία των κλάσεων
διαμέτρου και κανονική αύξησις) και έν τῷ πνεύματι πάντοτε της βα-
σιικής δασοπομικής άρχής της συντηρήσεως του δάσους ως παράγωγιμου
μέσου εις τό διηνηκές.

2. Περίτροπος χρόνος. Χρόνος περιφορᾶς.

Εξ τῶν κρεμνοφυῶν δάση δημοσία και μη ως περιτροπικός χρόνος θά κα-
θορίζεται, βάσει των πινάκων παράγωγῆς κρεμνοφυῶν δασῶν, ἡ ἡλικία
καθ' ἣν έπερχεται ὁ μέγιστος ξυλώδης όγκος.

Ο περιτροπικός χρόνος θά καθορίζεται ένιαίως δι' ὅλην τήν διαχειρι-
κήν κλάσιν, κατά μέσον όρον των υφιστάμενων ποιότητων τόκου και έν
ὄφει της έπικρατετέρας ποιότητος.

Διά τῶ κηπευτά δάση 'Ελάτης, 'Οξυᾶς, Μαύρης και Δασικής πεύκης,
συμφώνως μέ ὅσα εις τήν προηγουμένην παράγραφον έξετέθησαν, θά κα-
θορίζεται ἡ αύξητικῶς ώριμος έμφλοιος διάμετρος, άπαραιτήτως κατά
ποιότητα τόπου και ἡ εις αὐτήν κατά μέσον όρον ανταποκρινόμενη δι-
αχειριστική ἡλικία ώριμότητος (περίτροπος χρόνος) πρός ένδειξιν. Ἡ
λήμισιν διά τῶ δάση ταῦτα κέκτηται ὁ χρόνος περιφορᾶς, ὅστις καθο-
ρίζεται επί των παρόντος ἴσος μέ δέκα έτη.

3. Μέθοδος διαχειρίσεως. Καθορισμός λήμματος.

Αί ανάγκαι καλύψεως των εις δασικά προϊόντα έτησίων ανάγνῶν των
περιορίων των δασῶν πληθυσμῶν και γενικώτερον της Χώρας, έπιβέλ-
λει ὅπως έξασφαλισθῆ ἡ διηνηκής έτησία περίοδος ἴσων και σταθερῶν
καρπώσεων κατά τήν άσκησιν της δασοπονίας.

Διά τόν λόγον τούτον ἡ Ερκετική τούλάχιστον δασοπονία δέν δύναται
νά άσκηται έρημην των άειφορικῶν απόψεων.

Και διά μέν τῶ κηπευτά δάση τό λήμμα δέν θά άφίσταται από τόν ξυ-
λώδη όγκον της κανονικής έκτάσεως διά τήν περίοδον της ἴσότητος της
ένδεσεως, ως ἡ έκτασις αὐτή θέλει έξαχθῆ έν τῷ πίνακος κλάσων ἡ-
λικίας, υπό τήν προϋπόθεσιν βεβαίως ότι ὁ όγκος οὔτος είναι και ώ-
ριμος πρός υλοτομίαν.

Διά τῶ κηπευτά ὅμως δάση ἡ πλέον σύγχρονος και ένδεδειγμένη μέθο-
δος, είναι ἡ μέθοδος του έλέγχου. Δυστυχῶς ὅμως επί του παρόντος
δέν υφίστανται αί προϋποθέσεις εφαρμογῆς της μεθόδου ταύτης διά
τῶ κυριότερα τούλάχιστον των δημοσίων δασῶν. Προσεχῶς θά εφαρμο-
σθῆ ἡ εφαρμογή της μεθόδου ταύτης εις ένιαυπῶντάξιολογώζέων δασῶν
'Ελάτης και Δασικής πεύκης, ίνα σύν τοῖς άλλοις άποκτηθῆ σχετική
κείρα και έξαχθῶσιν δεδομένα και συμπεράσματα επιτρέποντα τήν βαθμι-
κίαν γενίμευσιν της μεθόδου ταύτης.

Κατ' ανάγκην ὅθεν θά ακολουθηθῶσιν επί του παρόντος τούλάχιστον αί
γνωστα μινταί μέθοδοι διαχειρίσεως. Ὡς βίαις ὅθεν θά χρησιμεύσῃ
ἡ συσταδική μέθοδος, τό δέ λήμμα έξαγόμενον έν τῷ πίνακος εἰδικῆς
περιγραφῆς ως δασοπομικῶς ώριμος πρός υλοτομίαν όγκος, θά συγκρίνε-
ται άκραιτήτως πρός τόν διά των γνωστῶν άειφορικῶν μεθόδων προ-
σδιοριζόμενον ποιούτον.

Ἐν της κατά τ' άνωτέρω συγκρίσεως θά προσδιορίζεται ὁ άπολύτως έν-
δεδειγμένος κατά συστάδα και συνολικός δασοπομικῶς ώριμος άφλοιος
όγκος έξ ὅλης της διαχειριστικῆς κλάσεως, κερωρισμέπως δέ διά τῶς
καθορισθείσας τρεῖς κλάσεις διαμέτρου. Ο όγκος οὔτος θά άποτελέ-
σῃ τό περιδικόν λήμμα της Ισοτίας.

Του οὔτω καθορισθέντος λήμματος θά γίνῃ μέσω των δοκιμαστικῶν κορ-
μῶν, διάνησις κατά κατηγορίας τεχνικῶν και κερσίμου ξύλου, πρός
τόν σκοπόν τούτον κατά τήν υλοτομίαν των δοκιμαστικῶν κορμῶν, κλήν
της λήψεως των δοκιμαστικῶν στοιχείων, θά ένεργῆται και διάνησις
του ξυλώδους όγκου αὐτῶν εις τεχνικόν και καύξιμον ποιούτον, ως
ἡ σχετική υποσημείωσις εις τόν πίνακα ὀγκομετρήσεως των δοκιμαστι-
κῶν έκφυσιῶν.

Είς τὰς ληφθησομένας δοκιμαστικάς ἐπιφανείας τῶν κατὰ τὴν περίοδον τῆς ἰσχύος συνταχθησομένης διαχειριστικῆς ἐκθέσεως ὑλοτομητῶν συστάδων, θά ἐνεργῆται, προκειμένου περὶ τῶν δημοσίων δασῶν, ἀπεραιωτικῶς τελετικῆς προσήμανσις τοῦ ὑλοτομητέου ξυλῶδου ὄγκου, τὸ μὲν διὰ τὸν ἔλεγκον, τὸ δὲ, ὡς ὑπόδειγμα διὰ τὸν ἐφαρμοστήν τῆς μελέτης.

Ὡς πρὸς τὰ μὴ δημοσία δάση δὲν καθίσταται ἀναγκαία ἡ τήρησις τῆς ἐτησίως καιφόρου ἐκμεταλλεύσεως δυναμένης ν' ἀντικατασταθῇ καὶ ὑπὸ τῆς περιουσιακῆς τοιαύτης (πενταετίας) πλήν τῶν δασῶν Δήμων καὶ Κοινοτήτων καὶ Μονῶν, διὰ τὰ ὁποῖα θά τύχουν ἐφαρμογῆς τὰ προκειμένου περὶ τῶν δημοσίων δασῶν διὰ τῆς προύσης ὀριζόμενα.

4. Κατάρτισις τοῦ πίνακος ὑλοτομίας. Ἀνάγκαι περιοίκων.

Ἡ διὰρκεία τῆς ἰσχύος τῶν συντασσομένων διαχειριστικῶν ἐκθέσεων τῶν δημοσίων καὶ μὴ δασῶν ὀρίζεται δεκαετῆς ἢ πενταετῆς.

Καὶ ὅσον ἀφορᾷ τὰ κηπευτά δάση, μέ βάσιν τὴν ἐκ διαχειριστικῶν λόγων κατὰ τὰ γνωστὰ καθοριζομένην κατεύθυνσιν ὑλοτομίας, θά ἐνεργῆται κατανομή εἰς τὴν πρώτην μὲν περίπτωσιν (δεκαετίας) ὅλου ἡμέρου τοῦ προσδιορισθέντος ὠρίμου ξυλῶδου ὄγκου εἰς τὸν δεκαετῆ πίνακα ὑλοτομιῶν τῆς ἐκθέσεως εἰς ἐτήσια περίπου ἴσα κατ' ὄγκον λήμματα, εἰς τὴν δευτέραν δὲ περίπτωσιν (πενταετίας) τοῦ ἡμίσεως τοῦ ὠρίμου ξυλῶδου ὄγκου εἰς τὸν πενταετῆ πίνακα ὑλοτομιῶν τῆς ἐκθέσεως κατὰ τὸν ἴδιον ὡς ἄνω τρόπον, τοῦ ἑτέρου ἡμίσεως παραμένοντος ὡς προβλέφως διὰ τὴν ἐπομένην πενταετίαν.

Ὅσον ἀφορᾷ τὰ κηπευτὰ δάση, μέ τὴν ἴδιαν ὡς ἄνω βάσιν τῆς καθορισθείσης κατεύθυνσεως ὑλοτομίας, θά ἐνεργῆται κατανομή τῆς δεκαετίας ἢ ἐνταετοῦς ἀναλόγως κανονικῆς ἐπιφανείας εἰς περίπου ἴσα κατ' ἐκτασιν ἐτήσια ὑλοτόμια, τῶν ἀντιστοιχῶν πρὸς ἐχόντων ἐνδεικτικῶν χαρακτηρισ.

Διὰ τὰς κατὰ τὰς ἀνωτέρω περιπτώσεις περιοδικῆς ἐκμεταλλεύσεως εἰς τὰ μὴ δημοσία δάση ὁ πίναξ ὑλοτομιῶν θά καταρτίζεται ἀναλόγως.

Μετὰ τὴν κατὰ τ' ἀνωτέρω καθορισμὸν τοῦ ἐτησίου λήμματος, τὸ πρῶτον τὸ ὑποῖον θά ἐξετασθῇ εἶναι τὸ ζήτημα τῆς καλύψεως τῶν ἀναγκῶν τῶν περιοίκων εἰς τεχνικὸν καὶ καύσιμον ξύλον. Μόνον ἐφ' ὅσον καλύπτονται αἱ ἀνάγκαι αὗται, θά διατίθεται τὸ ὑπολειπόμενον πρὸς ἐμπορίαν. Πιθικότερον ὅσον ἀφορᾷ τὸ ζήτημα τῆς καλύψεως τῶν ἀναγκῶν τῆς κενσοξυλεύσεως, ἐν ὅφει τοῦ προσδιορισθέντος κατὰ τὸν ἐν τοῖς προηγουμένοις σχετικῶν πίνακα ὡς ἀπαιτουμένου διὰ τὴν κάλυψιν τῶν ἀναγκῶν τούτων ποσοῦ, θά διαπιστοῦται ἀντιστοιχῶς ἡ δυνατότης τῆς ἐν λόγῳ ἢ ἐν μέρει καλύψεως τῶν ἀναγκῶν τούτων ἐκ τοῦ μελετηθέντος δάσους καὶ θά ρυθμίζεται λεπτομερῶς κατὰ δασοπονικὸν εἶδος, τρόπον, χῶρον καὶ χρόνον ἢ διενέργειαι τῆς κερπώσεως ταύτης.

Τελικῶς ἐπὶ τῇ βῆσει τῶν ἀνωτέρω ἀπόψεων θά καταρτίζεται ὁ πίναξ ὑλοτομιῶν ὡς ἐπολυθῶς.

- α/ Διὰ τὰς εἰς τεχνικὸν ξύλον ἀτομικῶς τῶν περιοίκων ἀνάγκας καὶ
- β/ Πρὸς ἐμπορίαν, ὅστις θά διαλαμβάνῃ κερχωρισμένως

1/ Τὰ κοινὰ καὶ εἶδη προϊόντων διὰ τοὺς μικροεπαγγελματίας καὶ μικροὑλοτόμους καὶ

2/ Τὰ καθαρῶς πρὸς ἐμπορίαν ποσῶ καὶ εἶδη προϊόντων.

Διὰ τὴν διενέργειαν τῆς κερπώσεως πρὸς πληρωσιν τῶν εἰς καύσιμον ὕλην ἀναγκῶν τῶν περιοίκων, θά ἐπακουληθῇ μετὰ τὴν ἐγκρισιν τῆς μελέτης, ἡ ἐκδοσις τῶν οἰκειῶν ρυθμιστικῶν διατάξεων ὑπὸ τῆς ἐπιμελείας τελετικῆς δασικῆς ἐρχῆς. Ἀντίγραφα δὲ τούτων θά ὑποβάλλονται καὶ εἰς τὸ Ἰκτεροεῖον.

Κεφάλαιον VII. Ὁργάνωσις τῶν δευτερευουσῶν κερπώσεων.

Βοσκή.

Ἡ ρυθμισις τοῦ ζητήματος τούτου θά περιλαμβάνῃ τὴν ἐκ τῆς βοσκῆς ἐπ' ἐξοριστοῦ ἢ δι' ὠρισμένον χρονικὸν διάστημα προστάσιν

1/ Τῶν ὑπὸ φυσικὴν ἢ τεχνητὴν ἀναγέννησιν τελουσῶν συστάδων, ὡς καὶ τῶν ὑλοτομιῶν. Προκειμένου περὶ τῶν σπερμοφυῶν δασῶν καὶ διὰ τὸν καθορισμὸν τοῦ χρόνου τῆς ἀπαγορεύσεως τῆς βοσκῆς, δεόν νά λαμβάνηται ὑπ' ὄφει καὶ τὸ ζήτημα τῆς σπερμοφορίας.

2/ Τῶν ἐχουσῶν προσστατευτικὴν ἐν γένει σημασίαν ἐκτάσεων καὶ

3/ Τῆς λοιπῆς ἐκτάσεως τοῦ ὑπὸ διαχείρισιν δάσους ἐκ τῆς βοσκῆς ἴδια τῶν αἰγῶν εἰς τὰ σπερμο-

φυή και ιδιορρύθιμο μορφής δημόσια και μη δάση. Ούτω διά της διαχειριστικής εκθέσεως και εν όψει βεβαίως των κρατουσών συνθηκών δέον επιμελώς να έρευνώνται τό είδος και ό έριθμός των ζώων, ή διάρκεια και ή έποχή της βοσκής μέχρι των ορίων εκείνων πέραν των οποίων ή βοσκή αποβαίνει συντελεστής ζημιών και μειώσεως των προσόδων του δάσους. Δέν διαφεύγει τό γεγονός ότι ό τοιοϋτος καθορισμός είναι άντικείμενον μάλιστα συστηματικής πειραματικής έρευνας, πλην δέν έπεται ότι έλλείπει τοιοϋτων δεδομένων πρέπει να παραμεληται και οίσοσδήποτε εμπειρικός έστω καθορισμός, επί τή βάσει γενικών παρατηρήσεων του δασοτέχνου στηριζομένου εις τάς γνωστάς ανάγκας της διατροφής των ζώων και την ανάλογον του τόπου εκτίμησιν περί του άβλαβώς δυναμένου να βοσκηθῆ ποσού ζωοτροφών εν κλόης, καρπών, φυλλώματος κ.λ.π.

Με βάσειν τάς άνωτέρω απόψεις θα χωρη ή ρύθμισις του ζητήματος της βοσκής και ή λήψις των σχετικών μέτρων εις τά οποία θέ περιλαμβάνονται και αι τυχόν επιβαλλόμεναι άρσεις, τροποποιήσεις και άναθεώσεις των ήδη ύφισταμένων απαγορευτικών διατάξεων βοσκής. Έπί τούτοις θα έρευνώνται:

- 1/ Η επίδρασις των μέτρων τούτων επί του κατά τόν εν τοις προηγούμενοις σχετικόν πίνακα βοσκής, πληθυσμού των εν τῷ υπό μελέτην δάσει διαιτωμένων κτηνοτροφικών ζώων και
- 2/ Τό ζήτημα της κατά τόν δυνατόν αλλά πάντως με επίζημιον διά τό υπό μελέτην δάσος τρόπον εξυπηρετήσεως των άναγκών του εν λόγω κτηνοτροφικού πληθυσμού κακοποιημένως διά τήν οίκοιτον, τήν χωρικήν περιμενικήν και τήν νομαδικήν κτηνοτροφίαν εις τρόπον ώστε ή όλη ρύθμισις της βοσκής να καταστή και εν τῇ πραγματικότητι εφάρμοστος.

Τελικαί παρατηρήσεις.

- 1/ Είς τόν δασοκοινικόν χάρτην θα απεικονίζονται διά χωρισμένων (ΟΡΑΙΟΝΙΣ) ή κατανομή της εκτάσεως κατά μορφάς εδαφοποιίας και δασοκοινικόν είδος, ως έπίσης και τά κενά, τό ελάχιστον της εκτάσεως των οποίων εξαρτάται υπό τήν χρησιμοποίησιν κλίμακα του χάρτου.
- 2/ Η θεώρησις των συντασσομένων διαχειριστικών εκθέσεων δημοσίων δασών υπό των 'Επιθεωρητών Δασών, δέον να ενεργῆται πάντοτε κατόπιν αυτοφίας και λεπτομερούς έλέγχου των στοιχείων εργασίας υπαίθρου. Η διά του τρόπου τούτου και ενεργῶς θα μετέχουν οι 'Επιθεωρηταί Δασών του σοβαροϋ και έπιστημονικού έργου της συντάξεως διαχειριστικών εκθέσεων δημοσίων δασών. Προκειμένου περί των διαχειριστικών εκθέσεων μη δημοσίων δασών υποχρεωτική θα είναι ή αυτοφία των 'Επιθεωρητών προς θεώρησιν, μόνον όταν διαφέρουν σοβαρῶς αι διατυκούμεναι απόψεις παρά των συντακτών ιδιωτών δασολόγων και των επαληθευτών Δασαρχών.
- 3/ 'Ως βάσει, όσον αφορά τήν περίοχόν, διά τήν κατάρτισιν της εκθέσεως προκειμένου περί δημοσίων δασών, θα λαμβάνηται ή διοικητική περιφέρεια της Κοινότητος. Αύναται όμως ή εκθεσις να περιλάβῃ και κλειόνας της μιᾶς Κοινότητος, αλλά υπό τήν απαραίτητον και βασικήν προϋπόθεσιν ότι κρύβεται περί συναχομένων εκτάσεων δημοσίων δασών.
- 4/ Λόγω του σοβαροϋ γεγονότος ότι τά δάση της Χώρας δυστυχῶς εξοικουλοϋν ειςέτι να τελοϋν υπό παντοίας δυσμενεῖς επιδράσεις εν της βοσκής, καυσοξυλεύσεως και άλλων επικημίων παραγόντων, επιβάλλεται ή ανάγκη εφαρμογής συντηρητικής ζοον ένεστι εκμεταλλεύσεως.
- 5/ Κατά τήν σύνταξιν των εκθέσεων διαχειρίσεως των προκνησϋών δασών θα τηρηται ή διάταξις του άρθρ. 71 παρ. 2 του ν. 4173 (Α.Κ.), ως άντεκατεστάθη υπό του άρθρ. 12 του ά.ν. 2124 /39 (σχετική εγκύκλιος κατωτέρω) και
- 6/ Είς τήν αρχήν εκάστης μελέτης θα επισυνάπτεται και πίναξ περιεχομένων.

10223/έγκ. 958/6-Ι-53 Υ.Γ.

('Επικνηθεῖσα υπό του Γενικοϋ 'Επιθεωρητοϋ Δασών κ. Γ. Μαυρομμάτη).

Δάσος.....

ΤΗΣ ΣΥΣΤΑΔΟΣ Γ Ε Ν Ι Κ Α ΠΕΡΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΔΑΣΙΚΟΥ ΤΟΠΟΥ ΠΕΡΙΓΡΑΦΗ ΤΗΣ ΣΥΣΤΑΔΟΣ

Τμήμα 'Αριθ' Ονομα-
 μάς στα Δασοσ-Μερί-
 κες και Τμήμα
 δασοσ-δενδρο
 κης. καλλι
 έργεται

Εκτασίς εις έκταρία
 Εκτασίς εις έκταρία
 κόν πέτρω
 Αγο-Συνο-όριζο
 νος λον ντα.
 κλη. κλίσις
 τού%

Εδα-
 φος, Ποιδ-
 χλωρο της
 τλάτης
 ξηρο-
 τάτης
 παρε-
 δαφιαί
 α βλά
 στήσις

Δασπονι Διαχει Συγκό
 κόμ η δα ριστι μασις
 σπονικα κή
 είδη μορφή
 'Αγαθόν
 Ηλι νησις
 κία
 ΠΑΡΑΠΗ-
 ΡΗΣΙΣ

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19
---	---	---	---	---	---	---	---	---	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----

1. Διαχειριστική κλάση.....

Δ Ε Λ Τ Ι Ο Ν

Αριθ. ....

παχυμετρήσεως δοκιμαστικής έπιφανείας

Δάσος.....
Τμήμα.....
Συστάς.....
Θέσις.....

Έκτασις Έκτάρια .....
Έκθεσις .....
Κλίσις %.....

Στηθ. διάφ Έμφλοιος	Δασικόν είδος	άριθ. δέμδρ.	ύψος μ.	Δασικόν είδος	άριθ. δέμδρ.	ύψος μ	Παρατηρή- σεις
------------------------	---------------	-----------------	------------	---------------	-----------------	-----------	-------------------

- 10
- 12
- 14
- 16
- 18
- 20
- 22
- 24
- 26
- 28
- 30
- 32
- 34
- 36
- 38
- 40
- 42
- 44
- 46
- 48
- 50

ΠΕΝΤΕ ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΕΣ ΚΑΙ ΠΡΟΣΔΥΕΙ-

ΣΤΗΝ ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΔΟΧΙΜΑΣΤΕΙΑΣ ΕΠΙΦΑΝΕΙΑΣ ΥΠ' ΑΡΙΘ.

Επίδοσις.....
 Έκθεσις.....
 Κλάσις.....

Δόσις.....
 Τμήμα.....
 Συστάς.....
 Θέσις.....

Εμφλοιοσ τῆσ δοκιμασ. ἐπιφανείασ τῶν ἐκλεγεμένων δοκιμαστικῶν κορμῶν
 Κλάσις Στήθιασα, Αριθμ. κυλικῆ ἴσολογισ., Αριθ. ἐμφλοιοσ μέση κυκλ. ὕψοσ
 βαθμῆ- διαμ. κορμῶν ἐπιφθ- μόσδοκι- στήθ. ἐπιφαν. ὕψοσ Απολοιοσ ἐνλῶδοσ δόσιος ἐλῶχι.
 δωνδία ἰκατ.μ. κορμῶν νεωσ μαστικῶν μὲσ διαμ. ἕκατ ἀφλοιοσ Η Κορμῶσ Κωδοῶσ- Συνολικοσ
 μέτροσ D:1,3 N G. κορμ. μ. D:1,3 G1 Y1 Y2 Y1, Y2
 $\frac{G}{N}$

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
---	---	---	---	---	---	---	---	---	----	----	----

10
 12
 14
 16
 18
 20
 σύνολο

22
 24
 26
 28
 30
 32
 34
 σύνολο

36
 38
 40
 42
 44
 46
 48
 σύνολο

II

III

Αφλοιος ὄγκος, εἴς δοκιμαστ. ἐπιφαν.	Στοιχεῖα προσαγωγῆς ὄγκου δοκιμαστ. ἐπιφαν.	Τῆς δοκιμαστ. κῆς ἐπιφανεί- ας μέση ἐπι- στά τρέχουσα	Παρατηρήσεις
κατὰ κλάσεις βαθ- μῶν διαιμέτρου	Τῶν δοκιμαστ. κῆν χορμ. αἰξ. εἰς κ.μ. αφλοίου ὄγκου	αἰξ. εἰς κ.μ. κατὰ κλ. διαμ. $\frac{\Pi}{10} - N$	
Κορμο-Κλαδο- ξύλου ὄγκου Y1 N Y2 N	Μέση ὄγκος κυκλ. ὄγκος ἐπιφάν. εἰς κ.μ. ἀφλοιος Y	Περιοδική ἔπι- στα τρέχουσα $\frac{\Pi}{10} - N$ (Y1/Y2) - Y - Π	Σημειώσεις: Ὁς μέση κυ- κλική ἐπιφάνεια ἀφλοίου, ὑπονοεῖται ἡ τοιαύτη εἰς τὸ μέσον τοῦ ὄγκου.
13 14 15 16 17 18 19 20	21	22	

Π Ι Ν Α Ε

Ποιότης τόπου.....
Πυκνότης Νόμισις.....
Ευλοβρίθεια.....

Εμφανίτων τδ καθ' εκτάριον άποτελέσματα
της καταμετρήσεως εκ της υπ' αριθ.....
δοκιμαστικής επιφανείας της υπ' αριθ.....
συστάδος.

Δόσος.....
Τυήμα.....
Συστάς.....

Μέση έτησία τρέχου-
σα προσαίξετης εις
χ.μ. αμφολου όγιου Παρατηρήσεις

Όγκος εις χ.μ. φθλοιος Αναλογία %
Κορμιο Κλάδο συνολικ- κατ' ο-
ξύλου ξύλου του δ αριθ-
εις τ.μ. ξύλου γιον κορμίων

Αριθ. Ήγκαρσία
κορμίων έπιφάνεια
εις τ.μ. ξύλου

Κλάσεις
διαμέτρων

I
'Ανωτάτη κλά-
σις 0, 36-48
καί άνω.

II
Μέση κλάσις
0, 22-0, 34

III
Κατωτάτη κλά-
σις 0, 10-0, 20

Έν συνόλφ

Α' ΤΕΧΝΙΚΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΔΟΚΙΜΑΣΤΙΚΗΣ ΕΠΙΦΑΝΕΙΑΣ

1. Αριθμός κορμών.....
22. Συνολική Έγκραση επιφάνεια είς τ.μ.....
3. Όγκος άφλοιος
  - α) κορμοξύλου κ.μ.....
  - β) κλαδοξύλου κ.μ.....
  - γ) Συνολικός κ.μ.....
4. Μέση έπιφάνεια τρέχουσα προσαύξησης είς κ.μ.....

Β' ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΔΙΑΚΡΙΣΕΩΣ ΤΟΥ ΞΥΛΩΔΟΥ ΟΙΚΟΥ ΤΩΝ ΔΟΚ. ΚΟΡΜΩΝ ΚΑΤΑ ΚΑΤΗΓΟΡΙΑΣ ΤΕΧΝΙΚΟΥ ΚΑΙ ΚΑΥΣΙΜΟΥ ΞΥΛΟΥ

α/α	Κλάσις διαμέτρου	Όγκος ξυλώδης οίκου είς κ.μ.					
		Κορμοξύλου τεχνικαῦ καυσίμου	Κλαδοξύλου τεχν. καυσίμου	Συνολικός τεχν. καυσίμου	Κορμοξύλου τεχν. καυσίμου	Κλαδοξύλου τεχν. καυσίμου	Συνολικός τεχν. καυσίμου
1	2	3	4	5	6	7	8
1	Κλάσιως διαμ. 0,10-0,20						
2	" " 0,22-0,34						
3	" " 0,36,0,46						
4	" " 0,50καί άνω						
Σύνολον							

Π Ι Ν Α Ε

Επίτρεψαν άναγκών εις δασικά προϊόντα των περιόλων του υπό μελέτην δάσους.

Κ Α Υ Σ Ι Μ Ο Σ Υ Α Η

Χωρον ή Τεχνικόν Ξυ- λογ δι άτομι Δι τριαν των κα- Συνοικισμός κας άνδρας τοίμων χρήσιν	Ατελ. μετ/μένη σύλογον άπαιτου μένης ποσοτήτος	Ποσόν Είδος	Ποσόν Προέλευσις	καρ. σοφ. ζυγ. Θάμ. Ξυλ. Παρά οίχοι ξυ- είδα3 ζυγ. ζυγ. κες τηρή λείας
Όνομα 'Αριθ. Είδος Ποσόν	Είδος	Ποσόν	Είδος	Ποσόν Προέλευσις
σεία	λείας	οίχοι ξυ- είδα3	ζυγ. ζυγ.	θαμ. ζυγ. κες τηρή λείας

Κοινότης

κανσ. ζυγ.	Α	κανσ. ζυγ.	Α/Α	έκ του υπό
θάμνοι "	Β	θάμνοι "	Β/Β	μελέτην δ ά
Ευλάνθροκ.	Γ	Ευλάνθ όκ. Γ		έκ των μερ.
ύγρ. καύ-	Δ	ύγρ. καύ		δασοκετών
σιμα τον.	Ε	σιμα τον.	Δ	έκτασ τηρ περιφέρετας
στερεά μή		στερεά μή		έκτασ των χει τουι κης περι φερ.
δασικά καύ		δασικά καύ		έκ μερικώς δα σσοκετών εκ φθεών γειτο-
σιμα τόννοι	Ε	σιμα τόννοι Ε		νικηστερηφ. έξ άηροκτημιά
				των και δεν δρωδών καλλι εργειών.
				Εκ. του έμπορίου

Α/Α Β/Β Γ

Παρατήρησις: Ο κανόν πύμαξ θα συμπληρωθαι διά τής άναγραφής εις τας παρατηρήσεις του γεγονότος έάν ή έκ του υπό μελέτην δάσους πρ-εργασμένη ηλόσιμος ήλη απολαμβάνεται έξ όλης τής περιότης αυτού ή έρους μένον τώτης και ή εν τή δευτέρη περιπτώσι αι έδσεις και ή έκτασις αυτών έγθα ενεργείται ή άπόνησις, καώς και οι λοιποι τής μη ύλοκτημίας ή συλλογής εις τήν ύδολα ή έκτασιν.
Εάν ή έδση περιλαμβάνει τώτους του έδος γρητ ή έαν ή έκτασιν του ή έδση δάσους έμπίπτει εις κλάσους τής μεξ

Π Ι Ν Α Κ Α Β Ο Σ Κ Η Σ

Αριθμός, είδος, κατηγορία και χρονικόν διάστημα βοσκής των εν τῷ ἐπό-
μελέτην βόσκει διατεταμένων κτηνοτροφικῶν ζώων

Πληθυσμός, είδος, κατηγορία βοσκόντων ζώων

Χρονική περίοδος βοσκής

Δείων

Προβάτων

Μεγάλων ζώων

οίκοσι ποιμενι-νομάδων οίκοσι ποιμε- νομάδων
τα τῶν κῆς χωρι κτηνοτ-τῶν κα ποιμε νομά
κατοικη-κῆς κτην, ρόφων τοίκων χωριμ δων νικῆς κτηνοτ-τῶν
κῆς κτην, τρόφων κῆς χωρι- φων
κτην.

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13

1 - Καθ' ὅλον τὸ ἔτος

2' Ἐπί πλῆθον μόνον
κατὰ τὴν χειμερινήν
κτηνοτροφικὴν περίο-
δον.

3' Ἐπί πλῆθον μόνον κατὰ
τὴν θερινήν περίοδον

Σημειώσεις: Ἐάν ἡ Κοινότης περιλαμβάνει πλεονα τοῦ ἐνδὸς χωρῖα ἢ ἐάν ὀλόκληρον τὸ ἐπὶ μελέτη δάσος ἐμπίπτει εἰς πλεονα τῆς μὲν Κοινότητος, τότε ὁ πίναξ θά καταρτίζεται ἐνιαύως μὲν, ἀλλ' ἰδιαίτερος δι' ἐκάστην Κοινότητα καὶ χωρίον.

(ὅρα ὀπισθεν συνέχεια πίνακος)

Απαγορευόμενα εις την βοσκήν εκτάσεις του υπό μελέτην δάσους.

της απαγορευ-
τικής διατά-
ξεως.

Αριθμός Χρονολογία

Είδος Αίτια Διάρκεια Έκτασεις Αριθμός
άπαγο- άπαγορευ άπαγορευ συστάδος
ρευμέ- ρευσεως σεις μέγη ή συστά-
νης βοσ ειρέκτα δυνεις
κής κής ρια πτει ή
άπαγορευ ομένη έκ-
τασεις.

των κτηνοτρόφων της χω-
ρικής ποιμενικής κτη-
νοτροφίας.

των έχόντων Αριθμός
άριθμόν κε-
φαλών ζώων

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ

14 15

16

17

18

19

20

21

22

23

1 Αίγων
προβά-
των και
μεγάλων
ζώων

Μέχρι 50

51-100

101-150

151-200

201 και
άνω

2 Αίγων

3 Προβάτων

8. Συμπληρωματικά οδηγία διὰ τὴν σύνταξιν δασοπονικῶν μελετῶν.

- I. 1/ Εἰς τοὺς συντελεστάς τῆς δασοπονίας, τῶν ὁμοίων τὴν σκόκιμον καὶ ἐπωφελῆ ὀργάνωσιν ἐπιδιώκει ἡ σύνταξις τῶν δασοπονικῶν μελετῶν δημοσίου ἢ μὴ δάσους, περιλαμβάνονται καὶ εἰδωτικαὶ μεταφορικαὶ ἐγκυκλοπαιδείαι. Περὶ τούτων ἰδιαιτέρως γίνεται μνεία εἰς τὰς διὰ τῆς ὑπ' ἀριθμ. 10223/ἐγκ. 958/53 δ/γῆς Υ.Γ. παρεχομένης ὁδηγίας ἐπὶ τῆς συντάξεως τῶν διαχειριστικῶν ἐκθέσεων.
- 2/ Παρατηρεῖται οὐχ ἥττον ὅτι οἱ μελετηταὶ δημοσίων δασῶν ἢ μὴ δημοσίων κατὰ τὴν σύνταξιν τῶν διαχειριστικῶν ἐκθέσεων ἀνεπαρκῶς χονταὶ συνήθως τὸ θέμα καὶ δὲν ἀντιμετωπίζουσι τοῦτο μετὰ τῆς δεούσης ἐπιμελείας καὶ λεπτομερείας καὶ οὕτως ἐν τῇ ἐφαρμογῇ τῶν μελετῶν ἀνακύπτουσι συναφῆ κωλύματα ἐπιδραῶντα δυσμενῶς διὰ τὴν ἐπίτευξιν τῆς προγραμματιζομένης βάσει τῶν μελετῶν τούτων παραγωγῆς ἐκ δημοσίων δασῶν καὶ μὴ δημοσίων, διὰ τὰ τελευταῖα δὲ ταῦτα καὶ μέγιστα δυσχέρεται καὶ καθυστεροῦνται ἀνορθοῦνται κατὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ καθιερωθέντος προγράμματος ἀναπτύξεως τῆς μὴ δημοσίου δασοπονίας.
- 3/ Οἱ συντάκται διαχειριστικῶν ἐκθέσεων τῶν δημοσίων δασῶν καὶ μὴ δημοσίων δασῶν θὰ λαμβάνουσι στοιχεῖα καὶ θὰ προγραμματεύονται τὸ θέμα τῶν δασικῶν μεταφορικῶν ἐγκυκλοπαιδείων καὶ δὴ καὶ τὸ ἀναγκαῖον ὀδικῶν δικτύων λεπτομερῶς, ὡς ἐν τῇ βασίῳ ὡς ἂνω ὑπ' ἀριθμ. 10223/ἐγκ. 958/53 δ/γῆς ὁρίζεται καὶ γενικώτερον τὸ παρεχόμενον ἐν τῇ οἰκείῳ μέρει τῆς διαχειριστικῆς ἐκθέσεως πάντα τὰ συναφῆ στοιχεῖα τὰ περιλαμβανόμενα κατὰ τὸ ὑπόδειγμα συντάξεως ἀναγνωριστικῆς μελέτης χωρῆς δασικῆς ἐδάφ.

- II. 1/ Οἱ συντάκται διαχειριστικῶν ἐκθέσεων δημοσίων ἢ μὴ δασῶν θὰ παρέχωσιν πλήρη στοιχεῖα ἐπὶ τοῦ κεφαλαίου τῶν δασικῶν βελτιώσεων καὶ εἰδικώτερον ἐπὶ τοῦ θέματος τῶν τεχνικῶν ἀναδασώσεων.
- 2/ Αἱ τεχνικαὶ ἀναδασώσεις εἰς τὰ πλεῖστα τῶν ἑλληνικῶν δασῶν καὶ μὴ εἴτε πρὸς ὑποβοήθησιν τῆς φυσικῆς ἀναγεννήσεως ἐνεργοῦνται αὐταὶ εἴτε εἰς τὰ διακένυ τῶν δάσους καὶ τὰς γυμνὰς ἐκτάσεις αὐτῶν πρὸς ἐπαύξειν τῆς δασωμένης ἐπιφανείας καὶ τοῦ κατὰ κῶνος σχεδόν ἀνεπαρκοῦς ξυλῶδου κεφαλαίου, ἀποτελοῦν ἴδιον εἰς τὴν πρώτην ὡς ἂνω περίπτωσιν δασοδιαχειριστικῶν μέτρον καὶ εἶναι συνυφασμένα μετὰ τὴν δυνατότητα ἀπραγματοποιήσεως τῶν προτάσεων.
- 3/ Διὰ τὰς τεχνητὰς ἀναδασώσεις, ὡς τριούτερον μέτρον, εἶναι ἀνάγκη νὰ περιλαμβάνηται ὑπὸ τῶν συντακτῶν τῶν διαχειριστικῶν ἐκθέσεων δημοσίων καὶ μὴ δασῶν, λεπτομερῶς ἔρευνα καὶ μελέτη πραγματοποιημένη κενωρισμένως τὰς τεχνητὰς ἀναδασώσεις, αἱ ὅποια γίνονται ἀναγκαῖα πρὸς ὑποβοήθησιν τῆς φυσικῆς ἀναγεννήσεως καὶ ἀναδασώσεως τοῦ ξυλῶδου κεφαλαίου τῶν ὑπὸ ὑλοτομῶν κατὰ τὴν ὑπ' ὄψει διαχειριστικὴν περίοδον συστάδων ἢ πρὸς δάσωσιν τῶν ἐν αὐτῶν διακένων καὶ κενωρισμένως ἐκείνας, αἱ ὁποῖαι σκοποῦν τὴν αὐξήσιν τῆς δασωμένης ἐπιφανείας καὶ καθολικὴν βελτίωσιν τοῦ δάσους καὶ τῆς δασοπονίας ἐν αὐτῷ.
- 4/ Εἰς ἑκατέρω τῶν ὡς ἂνω περιπτώσεων πρέπει νὰ παρέχωνται στοιχεῖα περὶ τοῦ μεγέθους τῶν ἐκτάσεων ἢ τῆς προσήτου τῶν ἀναδασωτικῶν ἐργασιῶν, περὶ τῶν συστάδων εἰς τὰς ὁποίας θὰ λήβουν χώραν αἱ ἐργασίαι τῶν χρησιμποιηθησομένων δασοπονικῶν εἰδῶν καὶ τοῦ τρόπου ἀναδασώσεως (ἀναμόχλευσις, ἢ ἄλλαι ἐργασίαι ὑποβοηθήσεως τῆς φυσικῆς ἀναγεννήσεως, σπόροι, φύτευσις), καὶ τῆς θέσεως συλλογῆς τῶν σπόρων ἐκ κατ' ἀλλήλων σπορέων παρεπιμένου νὰ χρησιμποιηθῶν δασοπονικῆ εἶδη τοῦ μελετουμένου δάσους, καὶ τῆς ἀνάγκης ἢ μὴ ἰδοῦσεως τοπικοῦ δασικοῦ φυτωρίου καὶ ἐν καταστάσει, περιπτώσει περὶ τῆς θέσεως αὐτοῦ καὶ τῆς ἀποθέσεως καὶ τέλος περὶ τῆς ἐπιτηθησομένης δαπάνης διὰ τὴν ἐπιλευσίν τῶν ἀναδασωτικῶν καὶ φυτωριακῶν ἐργασιῶν διὰ τὴν ὑπ' ὄψει κατὰ ὁδὸν περιλαμβανόμενης καὶ τῆς δαπάνης διὰ τὰς ἀναγκαῖας τυχόν περιφορὰς τῶν ἀναδασωθησομένων ἐκτάσεων.
- 5/ Ἡ τοιαύτη ὡς ἐν ταῖς ἀνωτέρω παραγράφους II/3 καὶ II/4 μελέτη

4 Μετρώω

τη τῶν ἀναδασώσεων προκειμένου περί τῶν μὴ δημοσίων δασῶν εἶναι ἀπαραίτητος πλὴν ἄλλων καὶ διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ μέτρου τῆς ἐκιδότησεως διὰ τὴν ἀνάπτυξιν τῆς μὴ δημοσίας δασοπονίας. Γενικῶς δὲ ἐκ τῆς πραγματοποιήσεως ἢ μὴ τῶν τεχνητῶν ἀναδασώσεων ὡς μέτρου δασοδιαχειριστικοῦ εἰς δημοσία καὶ μὴ δάση, ἰδίως δὲ εἰς τὴν περὶπτωσιν τῶν ὑπὸ ὑλοτομίαν καὶ κάρπωσιν συστάδων τοῦ δάσους κατὰ τὴν ὑπ' ὄψει διαχειριστικὴν περίοδον δύναται νὰ ἐξαρτηθῇ καὶ ἡ ἔγκρισις καὶ πραγματοποίησις ἐν μέρει ἢ ἐν ὅλῳ τῶν προβλεπομένων δασικῶν καρκώσεων.

III. Εἰς τὰ ὑποβαλλόμενα ἐτήσια προγράμματα κατασκευῆς δασικῶν ὁδῶν καὶ ἰσολόγως πρὸς τὰ διατιθέμενα οἰκονομικὰ μέσα θὰ περιλαμβάνονται κατὰ προτεραιότητα τὰ παρὰ τῶν ἐγκεκριμένων δασοπονικῶν μελετῶν προβλεπόμενα σχετικὰ ἔργα ὡς ἔχοντα ἀμεσον σχέσιν μὲ τὴν αὐξησιν τῆς δασικῆς παραγωγῆς, ἐκ τῆς ὁποίας διασφαλίζονται καὶ δασικὰ ἔσοδα.

1805/Ι/ἐγκ. 17/6-Ι-62 Υ.Γ.

9. Ἵνα μὴ γίνεταί χρησις ἄλλοτε ἄλλων δασολογικῶν ἢ τεχνικῶν ἢ ἄλλων τιμῶν ὄρων καὶ δημιουργεῖται σύγχυσις, εἰς τὸ ἐτήσι θὰ γίνεταί χρησις τῶν κάτωθι ὄρων τούτων εἰς τὰς σχετικὰς ἀναφορὰς ἢ ἐκθέσεις.

A/ Προκειμένου περί συστάδων δασοκομικῶν ἐνώσεων (ἀφροισμάτων) καὶ μεμονωμένων δένδρων διακρίνομεν.

α/ μονήρη δένδρα.

β/ ὀμηλικὸν συνδεδρῖαν, ἀποτελουμένην ἀπὸ 10 τὸ πλεονάζον δένδρα καταλαμβανόμενα ἐν συνόλῳ ἐπιφάνειαν μέχρις 100 τετραγωνικῶν μέτρων.

γ/ ὀμηλικὸν ὄμαδα, καταλαμβάνουσαν ἐπιφάνειαν κυκλοειδῆ ἢ ἑλλειψοειδῆ ἔχουσαν διάμετρον περίπου μέχρι τοῦ ὕψους τῶν ὠρίμων, συνήθως μέχρις 20-30 μ. ἤτοι 100-700 τ.μ.

δ/ τὴν ὀμηλικὸν λόχμην καταλαμβάνουσαν κυκλοειδῆ ἢ ἑλλειψοειδῆ ἐπιφάνειαν ἔχουσαν διάμετρον μέχρι τοῦ διπλασίου τοῦ ὕψους τῶν ὠρίμων δένδρων συνήθως μέχρις 40-60 μ. ἤτοι 700-3000 τ.μ. ἢ 30 ὠρίων ἢ στρεμμάτων ἢ 0,3 ἑκταρ.

ε/ μικρὰν συστάδα, καταλαμβάνουσαν ἑκτασιν ἀπὸ 0,3 - 3 ἑκτάρ. ἢ 30 στρεμ. (1 ἑκτάριον = 10 στρεμ.)

στ/ τὴν μεγάλην συστάδα ἢ ἀπλῶς συστάδα ἔχουσαν ἐπιφάνειαν μεγαλύτεραν μὲν τῶν 3 ἑκταρίων μὴ ὑπερβαίνουσαν δὲ ἀνωτάτον τι ὄριον συνήθως 25 ἑκταρίων, ἐξαρτώμενον ἐκ τῶν φυσικῶν καὶ οἰκονομικῶν συνθηκῶν τῆς δασοπονίας.

Πολλὰ συστάδες ἀπαρτίζουν ἐν τμήμα, ἐν δὲ ἢ περισσότερα τμήματα ἀπαρτίζουν μίαν δασικὴν θέσιν,

Τὰς ὀμηλικὰς συνδεδρῖας, ὄμαδας καὶ λόχμας ὀνομάζομεν συντομώτερον καὶ δασοκομικὰς ἐνώσεις ἢ καὶ ἀπλῶς ἐνώσεις.

Τὰς συστάδας καὶ ἐνώσεις διακρίνομεν εἰς ἀμιγεῖς ἀπαρτιζόμενας εἰς ἑνὸς μόνου δασοπονικοῦ εἴδους καὶ εἰς μικτὰς τοιαύτας ἐκ περισσοτέρων δασοπονικῶν εἰδῶν.

Τὰ ὑλοτόμια ἢ κοφούρια εἴτε ἐστεγασμένα εἴτε φιλά εἶναι ταῦτα διακρίνομεν εἰς λίαν μικρά ἢ νανώδη, ὅταν ὑλοτομῆται δένδρον, μικρὰν ὅταν ἀφορῶσι συνδεδρῖας, μέτρια ὅταν ἀφορῶσι ὄμαδας, μεγάλα ὅταν ἀφορῶσι λόχμας, λίαν μεγάλα ὅταν ἀφορῶσι μικρὰς συστάδας καὶ πελώρια ὅταν ἀφορῶσι μεγάλαις συστάδας ἢ ἀπλῶς συστάδας.

B/ Ὅσον ἀφορᾷ τὴν διάκρισιν τῆς καταστάσεως τῶν διαφορῶν σταδίων ἐκείτης ὀμηλικῆς συστάδος διακρίνομεν τὰ κάτωθι στάδια.

α/ νεοφυτῶν μέχρι τῆς συγκομώσεως τῆς συστάδος.

β/ κυκνοφυτῶν ἢ πυνοσυστάδων ἀπὸ τῆς συγκομώσεως μέχρι τῆς ἐνέρξεως τῆς ἰσχυρᾶς διαφορήσεως τῶν μελῶν ἢ δένδρων τῆς συστάδος ἢ μέχρι τῆς φυσικῆς ἀποκλαδώσεως.

γ/ κορμιθίων στηθιαίας διαμέτρου 0,08-0,14 μ.

δ/ λεπτῶν κορμῶν ἢ καὶ λεπτῆς πελεκητῆς ξυλείας 0,18-0,24 μ.

ε/ μετρίων κορμῶν ἢ τῆς μεγάλῃς πελεκητῆς ξυλείας ἢ τῆς λεπτῆς κριστῆς ξυλείας 0,28-0,36 μ.

α/ τῶν χονδροῶν κορμῶν ἢ τῆς χονδροῆς ποιστῆς ξυλείας ἀπὸ στηθαίας
διαμέτρου 0,38-0,50μ. καί

β/ λίαν χονδροῶν κορμῶν ἢ τῆς λίαν χονδροῆς ποιστῆς ξυλείας ἀπὸ
στηθαίας διαμέτρου 0,52 καί ἄνω.

Τὰς ὀμηλίκοις συστάδας ὀνομαζόμεν περαιτέρω.

α/ συμπύκνους ὅταν αἱ κόμαι τῶν δένδρων, κυρίως σκιοφύτων, εἰσχω-
ροῦσι βαθῶς ἐντὸς ἀλλήλων (βαθμὸς συγκομῶσε φς I,3-I,4).

β/ πυκνάς ὅταν αἱ κόμαι τῶν δένδρων, φωτοσκιοφύτων συνήθως, εἰσχω-
ροῦσι ὀλίγον ἐντὸς ἀλλήλων (βαθμὸς συγκομῶσεως 0,8-C, I).

γ/ κλειστάς ὅταν αἱ κόμαι τῶν δένδρων ἄπτωνται ἀλλήλων (βαθμὸς συγ-
κομῶσεως I,0).

δ/ χαλαράς (βαθμὸς συγκομῶσεως 0,8-I,0).

ε/ φωτεινάς (βαθμὸς συγκομῶσεως 0,6-0,8).

στ/ ἄραιάς (βαθμὸς συγκομῶσεως 0,4-0,6).

Ὅταν ὁ βαθμὸς τῆς συγκομῶσεως εἶναι μικρότερος τοῦ 0,4, τότε
δέν ὑπάρχει πλέον συστάς, διότι δημιουργοῦνται διακέναι ἢ ἐ-
ξέθραι.

Πλὴν τῆς συγκομῶσεως καὶ τοῦ βαθμοῦ αὐτῆς διακρίνομεν καὶ τὴν
ξυλοβρίθειαν τῆς ὀμηλίκοις συστάδος, λόχης, ὀμάδος, συνδεθείας
καὶ τὸν βαθμὸν τῆς ξυλοβρίθειας ταύτης (πυκνότης πρέμνου ἢ
βαθμοῦ πολυξύλου).

Συγκρίσεις καὶ ξυλοβρίθεια καθορίζουν ἀμφότεραι τὴν πυκνότητα
τῆς συστάδος.

Γ/ Προκειμένου περὶ φυτοκοινωνικῶν διαπλάσεων ἢ ἐνώσεων καὶ δασοκομι-
κῶν εἰδῶν διακρίνομεν τὰς κάτωθι διαπλάσεις.

α/ ἀειφύλλων πλατυφύλλων, περιλαμβάνουσιν κυρίως τὸν σχῖνον, ἀγρι-
ελαίαν, κόμαρον ἢ κουμαριάν, ἀνδράχυν ἢ λευκόφυλλον κουμαριάν
ἢ ἀγριοκουμαριάν, σπονδυλώδη ἐρείκην ἢ χαμορεῖκι, δενδρώδη ἐ-
ρείκην ἢ φιλυρέαν ἢ φιλύκι, πρίνον, ἀριάν, δάφνην Ἀπόλλωνος ἢ
εὐγενῆ, πικροδάφνην ἢ νήριον, τερέβυνθον ἢ ἀγριοφυστικιάν ἢ κο-
κορεβιθιάν, δεφικόν ροῦν ἢ ροῦδι, βαφικόν ροῦν ἢ χρυσόξυλον,
κέδρον φοινικιῆν ἢ ἀρκεῦθον, κέδρον ὀξύκεδρον, κέδρον μακρόκερ-
πον, δρῦν μακρολέπιν ἢ βαλανιδιάν ἢ αἰγίλωπα, ῥάμνον ἀειφύλλον
ἢ κτερινόξυλον (SLATERNUS), ῥάμνον Ἑλληνικόν ἢ μαυραγκάθι, σκάρ-
τον, λωτόν ἢ τσικουδιάν, (CELTIS) κερκίδα ἢ κρυστοπιάν ἢ ποτσι-
κιάν, κραιταίγον, στύρακα ἢ ἀγριοκυδωνιάν, σφένδαμον, τρίλοβον
κ.λ.π.

β/ φυλλοβολούντων κατὰ τὸν χειμῶνα πλατυφύλλων περιλαμβάνουσιν
κυρίως δρῦν χνοώδη ἢ ἡμεράδι, δρῦν πλατύφυλλον ἢ πυνηγκαεῖη,
δρῦν ἄμισχον, δρῦν εὐθάφλησον (στέρνα ἢ μουστακάτη), δρῦν μα-
κρόμισχον χνοώδη (ῥάνια), καστανιάν, πεδινήν καὶ ὀρεινήν πετε-
λέαν, φιλύραν ἢ φιλουργιάν (κοινήν καὶ χνοώδη ἢ ἀργυροζουσαν),
σφένδαμον πεδινόν καὶ πλατανοειδῆ καὶ ψευδοπλίτανον, φράξον ἢ
μελιάν κοινήν, φράξον ἢ μελιάν ὀξύκαρπον ἢ ὀξύφυλλον, ὄστρουάν,
γαῦρον ἀνατολικόν καὶ νερόγαυρον (BETULUS), σορβιάνοικιῆν
(σηαρουχιάν), σορβιάν πλατύφυλλον ἢ δυσεντερικῆν, ἀριάν, κραι-
νιάν ἄρρενα καὶ θηλυκρανιάν, καρυάν ἢ καρυδιάν, ὄξυάν, λεπτο-
καρυάν ἢ φουντούκιάν, κήλαστρον (ἀρκουδοπύραφο ἢ λαῦρον ἢ
ἀριόπρινο) κ.λ.π.

γ/ θερμοβίων παραμεσογείων κωνοφόρων περιλαμβάνουσιν κυρίως τὴν
παραλίαν πεύκη (P. HALEPENSIS), τὴν τραχεῖαν, τὴν στροφυλιάν
ἢ κουκουναριάν, τὴν κυπάρισσον κ.λ.π.

δ/ τῶν ὀλιγωτέρων θερμοβίων παραμεσογείων κωνοφόρων περιλαμβά-
νουσιν τὴν ἐλάτην τῆς Κεφαλληνίας ἢ Ἀπόλλωνος ἢ Ἑλληνικῆν,
τὴν μαύρην πεύκη (P. LAMICIO V. AUSTRIACA καὶ V. PALLASIANA),
τὰ τὴν Ἑλληνικῆν ἐλάτην προσεγγίζοντα ὑβρίδια τῆς Ἑλληνικῆς
ἐλάτης μετὰ τῆς κτενοειδοῦς τοιαύτης, τὸν ἴταμον ἢ μῖλον,
κέδρον ὑψηλόν ἢ μακρόκερδον (EXCELSA), κέδρον κυανόκερπον κ.λ.π.

ε/ ψυχροβίων κωνοφόρων περιλαμβάνουσιν κυρίως τὴν λευκόδερμον
πεύκη (ῥόμπαλο), τὴν δασικῆν πεύκη (λιάχα), τὴν πεύκη με-
κέντε βελόνας, τὴν ἐρυθρελάτην, τὴν σημόδαμα κ.λ.π.

στ/φρυγάνων εμφανιζομένην εντός τῆς ζώνης τῶν ἀειφύλλων πλατυφύλλων ἢ τῶν θερμοβίων παραμεσογείων κωμοφόρων καὶ περιλαμβανοῦσαν κυρίως τὴν ἀφάναν ἢ στιβὴν, τὴν ξυλαφάναν, τὸ θυμάρι, τὴν θίμβραν ἢ τὸ θρεῦμι, τὰ διάφορα εἶδη κισσοῦ (κουνούκλαν, λαδανιάν κ.λ.π.), τὴν ἀνθυλλίδα (ἀλογοσάρωμα), τὸ ὑπερικόν, τὸ σπαράγγι, τὴν ὄσσειν ριν, τὸν ἀστράγαλον, τὸν λευκὸν καὶ μέλανα κνέπρον κ.λ.π. Τὰ φρύγανα δὲν πρέπει νὰ συγχέωνται μὲ τοὺς ἀειφύλλους πλατυφύλλους θάμνους ὡς σχίνον, πρίνον κ.λ.π. διὰ τοῦτο καὶ πρέπει νὰ γίνονται διακρίσεις μεταξὺ φρυγανεύσεως καὶ θαμνεύσεως.

Ἐντός τῶν ἀνω φυτοκοινωνικῶν διαπλάσεων διακρίνομεν ἰδιαιτέρως φυτοκοινωνίας ἢ φυτοκοινωνικὰς ἐνώσεις, ὡς Ἑλλάτην τῆς Κεφαλληνίας ἢ ἐλατῶνας (ABIETUM CEPHALONICAE), ὄξυας (FAGETUM GIVATICAE), πλατυφύλλου φυλλοβόλου δρυός ἢ δρυμοῦς πλατυφύλλου δρυός (QUERCETUM CONFERTAE) κ.λ.π.

Δ/ Πρᾶξιμῆνον περί διαχειριστικῆς μορφῆς τῶν συστάδων διακρίνομεν κυρίως διαχειριστικὴν μορφήν.

α/ Σπερμοφυτῆ (ὕψηλὴν).

β/ Πρεμνοφυτῆ (χαμηλὴν) καὶ

γ/ Πολυόροφον (μέσην ἢ σύνθετον), ἡ ὁποία δύναται νὰ εἴη εἴτε σπερμοφυτῆς εἴτε πρεμνοφυτῆς εἴτε καὶ διφυτῆς, ἐκότε ὀμιλοῦμεν περί κλυορόφου διφυοῦς συστάδος.

Σπερμοφυτῆς πολυόροφοι συστάδες σχεδόν δὲν ὑπάρχουσι ἐν Ἑλλάδι.

Ὅσον ἀφορᾷ τὰ ἐκβλαστήματα διακρίνομεν.

α/ κλωνοβλαστήματα.

β/ κερμοβλαστήματα.

γ/ πρεμνοβλαστήματα καὶ

δ/ ριζοβλαστήματα.

Τὴν δὲ ἐξεργασίαν τοῦ πρέμνου εἰς τὰ σπερμοφυτῆ ἢ πρεμνοφυτῆ ἢ πολυόροφα δάση ὀνομάζομεν ἐκπρέμνωσιν (ἐκκουρβούλωσιν).

Ε/ Τὰ κλασματικά ἢ περιορισμένα δίκαια ἐπὶ δασῶν διακρίνονται ἐν Ἑλλάδι εἴτε εἰς δουλείας, ὅπως εἶναι ἡ δουλεία βοσκῆς ἢ ξυλεύσεως εἰς βέρος δημοσίων ἢ μὴ δασῶν εἴτε εἰς κλασματικὰ δίκαια ἐπιφανείας ἐπὶ δημοσίων κυρίως δασῶν ὡς εἶναι τὸ κλασματικὸν δικαίωμα ῥητινοποιήσεως μεταβιβαστὸν καὶ κληρονομητὸν. Ἄρα ὁ ὅρος κλασματικῶν δικαίων περιλαμβάνει τὴν ἐννοίαν τῆς δουλείας ἢ ἐπιφανείας κ.λ.π. καὶ

ΣΤ/ Σύμφωνα μὲ τὸ ἀρθρ. 45 τοῦ Δ.Κ., ὡς ἐτροποποιήθη μὲ τὸ ἔρθε. Ι καρ. Β τοῦ ἀ.ν. 857/37 διακρίνομεν

α/ Δάση ἢ δασοσκεπεῖς ἐκτάσεις.

β/ Μερικῶς δασοσκεπεῖς ἐκτάσεις ἢ μερικῶς δασοσκεπῆ λιβάδια (δασικαὶ ἐκτάσεις, ἢ δασοσκεπῆ βοσκότοποι ἢ δασικαὶ βοσκαί) τοῦτέστιν ἐκτάσεις καλυπτομένας ὑπὸ ἀραιᾶς καὶ πενιχρᾶς δασικῆς ξυλῶδους ὕψηλῆς ἢ θαμνώδους, οὐχὶ ὅμως ἐκ φρυγάνων μόνον βλαστήσεως εἴτε τῆς διαπλάσεως τῶν ἀειφύλλων πλατυφύλλων εἴτε καὶ τῶν λοιπῶν διαπλάσεων ζωνῶν καὶ

γ/ χορτολιβαδικὰ ἢ ψηλά ἐδάφη (δασικὰ ἐδάφη) τὰ ἄνευ ξυλῶδους, ὕψηλῆς ἢ θαμνώδους βλαστήσεως ἀλλὰ μετὰ χορτολιβαδικῆς (ποφῶδους) ἢ καὶ ἐκ φρυγάνων βλαστήσεως εἴτε ἐντός δασῶν ἢ κλιτύων ὄρεων ἀλκιῶν ἢ μὴ.

154349/ἐγκ. 670/27-10-37 Υ.Γ.

ΙΟ. Ἡ ἐκφρασις τοῦ ξυλῶδους ὄγκου εἰς κ.μ. καὶ τῆς ἐκτάσεως εἰς στρέμματα θὰ γίνεταί τὸ πολὺ μέχρι καὶ τῶν ἑκατοστῶν τῆς ἀνεραίας μονάδος οὐχὶ δὲ καὶ τῶν χιλιοστῶν, καθόσον ἢ εἰς χιλιοστὰ ἐκφρασις τυγχάνει ἐκσεκητημένη δὲ καὶ τῶν χιλιοστῶν ὑπερβαίνουσι τὰ 5 θὰ λαμβάνεται τὸ ἐκπολεπομέρεια. Οὕτω ἔάν τὰ χιλιοστὰ ὑπερβαίνουσι τὰ 5 θὰ λαμβάνεται τὸ μετρηθὲν ἑκατοστὸν, ἔάν δὲ εἶναι ἀπὸ 5 καὶ ἄνω θὰ λαμβάνεται τὸ μετρηθὲν ἑκατοστὸν π.χ. 25343 κ.μ. -25,34 κ.μ., 3,558 στρεμ. = 3,55 στρεμ.

35247/331/ἐγκ. 105/4-3-49 Υ.Γ.

II. Προκειμένου περί οργανώσεως της δασοπονίας εις τὰ κρεμνοφυή όμηλικα πολυόροφα (μέσα ή σύνθετα) και ίδιορρύθμου συνθέσεως δάση φυλλοβόλων δρυών και όξυας, δέον κατ' αρχήν να παρατηρηθῆ, ότι υπό τας συνθήκας μεγάλης έλλείψεως τεχνικού ξύλου επιβάλλεται, όπως ή έκμετάλλευσις των δασών τούτων, τά όκοια αποτελούσιν από άπόφεις μέν επιφανείας πλέον των 40 ο/ο περίπου των Ελληνικών δασών, από άπόφεις δέ αξίας πολύ μεγαλύτερον ποσοστόν αυτών, στραφῆ προς τήν παραγωγήν τεχνικού ξύλου, τό όποιον έχει πολύ μεγαλύτεραν τιμήν παρά τό καύσιμον και διά τήν προμήθειαν του όκοιου ή Ελληνική ή Εθνική Οικονομία υποβάλλεται εις τήν πληρωρήν προς τήν Άλλοδαπήν πολλών εκατοντάδων εκατομμυρίων δραχμών κατ' έτος, κατά τοσοϋτον μάλλον όσον ή τιμή του τεχνικού ξύλου δρυός είναι πολύ μεγαλύτερα παρά τό τεχνικόν ξύλον έλάτης, πεύκης ή άλλων κωνοφόρων.

Μέχρι τουδε έκκηράτησαν ιστορικώς εν Ελλάδι και προς τής άπελευθερώσεως της Μακεδονίας και των λοιπών περίε χωρών κατά τήν έκμετάλλευσιν των φυλλοβόλων ιδίως δρυμών αι άποφιλωτικά ύλοτομιαί, αιτινες άνηγον τους ίδιορρύθμους έως τότε δρυμούς εις κρεμνοφυείς όμηλικούς τοιούτους.

Ούτω πως εισήγето εις τήν δασοπονίαν των δρυμών τούτων ως και εις τινα δάση όξυας, ή όμηλικος κρεμνοφυής μορφή, ητις αποτελεί τον χειρότερον τρόπον έκμεταλλεύσεως των πολυτίμων τούτων δασών φυλλοβόλου δρυός και όξυας.

Μετά τινα χρόνον αναγνωρισθέντος του μειονεκτήματος τούτου έγινε προσπάθεια άναγωγής των δασών τούτων δι' έγκαταλείψεως παρακρατημάτων εις πολυόροφα τοιαύτα (μέσα ή σύνθετα). Τούτο βεβαίως αποτελεί βελτίωσιν τινα, ητις όμως όρρω άπέχει από τό να είναι πλήρης, πρώτον οιδίτι ή έκλογή των παρακρατημάτων λόγω έλλείψεως δασικού προσωπικού δέν γίνεται μετά τής δευτέρας προσοχής και δεύτερον διότι ή πολυόροφος (μέση ή σύνθετος) σύσταξις καί περιέχει ποσοστόν ξύλου εις ποσοστόν πολύ μικρότερον ή ή όμηλικος ή υποκηκευτή σπερμοφυής, άλλως και ύψηλή λεγομένη συστάξις.

Μετά τινα κάλιν χρόνον ηρχισε κενόμενος λόγος παρ' ήμιν περί άναγωγής των όμηλικών κρεμνοφυών ή και των κατ' τον άνω τρόπον δημιουργηθεισών κλυορόφων συστάδων εις σπερμοφυείς όμηλικούς συστάδας. Αι μέθοδοι όμως αι όποιαί έκροτάθησαν ή και εν μέρει υπό διαφόρους λόγους έφημερόθησαν μέχρι σήμερα διá τήν άναγωγήν ταύτην, ύπηρεσαν άνεπαρκείς.

Ούτω ένομήθη υπό τινων, ότι δι' ύλοτομίας του 1/3 περίπου του έμβαδους όγκου τής όμηλικου κρεμνοφυούς συστάδος θα ήδύνατο αύτη γ' άνασθῆ εις σπερμοφυή συστάδα, πράγμα όμως τό όποϊόν εις ηλικίαν 30 ή 40 ετών περίπου, τήν όποιαν είχαν αι ούτω πως ύλοτομούμεναι κρεμνοφυείς συστάδες, ήτο τεχνικώς άδύνατον και εις τήν βάση του πεπλανημένον.

Τά συστήματα άναγωγής τόσον των κρεμνοφυών όμηλικών όσον και των πολυορόφων (μέσων ή σύνθετων) συστάδων και δασών εις όμηλικά ή υποκηκευτά έφαρμοζονται μετά πολλής προσοχής και πολλαχού μετά μεγάλης αποτελεσματικότητας εις τά δάση των προηγμένων εις δασικόν πολιτισμόν χωρών τής Αυστρίας ως Γαλλίαν, Γερμανίαν κ.λ.π.

Επί του προκειμένου έχομεν να συστήσωμεν εν εκ των συστημάτων τούτων άναγωγής εν των μάλλον χρησιμοποιουμένων εν τῆ Αυστρίας υπό παρομοίαις προς τας ήμετέρας συνθήκας.

Η άναγωγή εις σπερμοφυή συστάδα τής κρεμνοφυούς ή πολυορόφου τοιαύτης δέν δύναται να γίνη εις ηλικίαν 30 ή 40 ετών, όποτε ή κρεμνοβλαστικότητα των άτόμων ταύτης είναι λίαν μεγάλη. Μάλλον πρέπει ή κρεμνοφυή ή κλυορόφος συστάξις να μην ύποπτῆ εις περίοδον 30-40 ετών περίπου, όνομαζομένην περίοδον προπαρασκευής προς άναγωγήν, παρά άριστικώς ύλοτομίας επιβαλλομένης εκ δασοκομικών μόνον λόγων, μη διγούσας σκουδαίως τήν συγκρότησιν αύτης και μη άποδιδούσας συνήθως έυλώδη όγκον εκάστοτε μεγαλύτερον του 5-10 ο/ο του όλου έυλώδους όγκου των. Μόνον δέ μετά τήν περίοδον τής πρώτης περιόδου προπαρασκευής ή άναγωγής είναι δυνατόν να άρχίσουν αι άναγεννητικαί ύλοτομιαί εις τήν κρεμνοφυή ή πολυόροφον ταύτην συστάδα προς τον σκοπόν τής δημιουργίας σπερμοφυούς όμηλικου συστάδος εκ ταύτης.

Ούτω ή διαχειριστική προς άναγωγήν κλάσις του κρεμνοφυούς ή κλυορόφου δάσους δύναται να διαιερεθῆ εις τέσσαρα (4) μεγάλα μέση, έξ ών κατ' τήν πρώτην περίοδον προπαρασκευής προς άναγωγήν τό 1/4 θα ύφίσταται μόνον άριστικώς ύλοτομίας, ενώ τῆ ύπόλοιπα 3/4 θα ύλοτομώνται εκ κλειστικώς με έγκαταλείφιν 100-150 παρακρατημάτων κατ' έκτέριον, ως τούτο μέχρι τουδε γίνεται εις τά κρεμνοφυή και πολυόροφα ταύτα δάση.

Κατά την δευτέραν περίοδον ἀναγωγῆς εἰς ἕν μὲν τὰς συστάδας, αἵτινες κατὰ τὴν α' περίοδον ἠραιώθησαν, θά ἐνεργηθῶσιν ἀναγεννητικαὶ ὑλοτομίαι, εἰς δὲ τὸ β' τέταρτον (1/4) τῆς ὅλης διαχειριστικῆς κλάσεως θά ἐνεργηθῶσιν μόνον ἠραιωτικαὶ ὑλοτομίαι, ὡς τοῦτο ἐγένετο εἰς τὸ πρῶτον 1/4 τῆς διαχειριστικῆς κλάσεως κατὰ τὴν πρώτην περίοδον προπαρασκευῆς πρὸς ἀναγωγὴν καὶ αὐτῶ κατ' ἐξῆς μέχρις κλήρους ἀναγωγῆς τῆς ὅλης διαχειριστικῆς κλάσεως τοῦ πρεμνοφυοῦς ἢ πολυορόφου δάσους φυλλοβόλων δρυῶν ἢ ὄξυῶς εἰς σπερμοφυῆ τοιαῦτα. Ἐννοεῖται ὅτι αἱ ἠραιώσεις θά ἐνεργεῦνται μόνον ἀπὸ δασοκομικῆς ἀπόψεως καὶ καὶ ὄχι ἀπὸ ἀπόψεως ἀπολήφσεως ὠρισμένου ξυλώδους ὄγκου ἐκ τῶν ἠραιουμένων συστάδων, ἐνῶ αἱ ἀναγεννητικαὶ ὑλοτομίαι χρησιμοποιοῦσαι ὅσα κέντρα ἢ πυρῆνας φυσικῆς σπερμοφυοῦς ἀναγεννήσεως ὑπάρχουν εἰς τὰ τυχρὸν διάκενα τῆς ὑπὸ ἀναγέννησιν πρεμνοφυοῦς ἢ πολυορόφου συστάδος ὡς κέντρα πρὸς ἐπέκτασιν τῆς σπερμοφυοῦς αὐτῶν βλαστήσεως, θά ἐποβλέπουν εἰς τὴν διὰ σπερμοβλαστημάτων ἀναγέννησιν τῆς πρεμνοφυοῦς ἢ πολυορόφου συστάδος.

Ἐξυπακούεται περαιτέρω ὅτι οἰκονομικὸν λόγοι ἀπολήφσεως ἐνωρίτερον μεγαλυτέρων κοῦρων τεχνικοῦ ξύλου ἐπιβάλλουν ὅπως αἱ συστάδες αἱ ὁποῖαι εἰς ἀποτελέσουν τὸ πρῶτον μέρος τῆς ἀναγωγῆς, ἐκλέγονται μεταξὺ τῶν προεσυστασῶν τὸν καλύτερον δασικὸν τύπον. Ἐνῶ ἀντιθέτως λόγοι προστασίας τοῦ ἐδάφους ἐκ τῶν ἐπανεπιλημμένων ἀποφιλώσεων τῆς πρεμνοφυοῦς συστάδος ἐπιβάλλουν, ὅπως ἡ ἀναγωγή τούτων εἰς σπερμοφυεῖς ἀρχίσῃ ἀπὸ τῆς συστάδος ἐπιβάντας, αἵτινες παρουσιάζουν τὰ χειρότερα καὶ ἐπόμενως τὲ περισσότερον ἐκ τῆς ἀποφιλώσεως ἀποφέροντα καὶ ἐκ ταύτης χειροτερεύοντα ἐδάφη παρὰ τὴν ὑπὸ τινων ἐν τῇ γῆ κρύβει ὑποστηρικτικὴν γνῶμην ὅτι ὅπου τὰ ἐδάφη εἶναι χειρότερα ἐκεῖ μᾶλλον πρέπει νὰ ἀκολουθήσουν ἐφαρμοζόμεναι αἱ ἀποφιλωτικαὶ ὑλοτομίαι, αἱ ὁποῖαι οὕτω θά ἔχουν ὡς ἀποτέλεσμα τὴν σὺν τῷ χρόνῳ ὀλοκληρωτικὴν καταστροφὴν τῶν δασῶν τούτων.

Ἐπὶ τούτοις δὲν πρέπει νὰ λησμονῆται, ὅτι ἡ ὄξυᾶ ὡς σπιδόφυτον δασοκομικὸν εἶδος δὲν ἐνδείκνυται διὰ τὸν ἀνόροφον πολυορόφου (μέσου ἢ συνθέτου) συστάδος, ὅπως θά ἠδύνατο νὰ ἐνδείκνύωνται φωτόφυτα δασοκομικὰ εἶδη φυλλοβόλου δρυός, ἐνῶ ἐξ ἄλλου ἡ ἀναγωγή πολυορόφων συστάδων εἰς σπερμοφυεῖς εἶναι εὐκολωτέρα παρὰ προκειμένου περὶ μονορόφων πρεμνοφυῶν συστάδων.

Τέλος δὲν πρέπει νὰ παραρῶται ὅτι τὸ ποσοστὸν τεχνικοῦ ξύλου εἰς τὰς σπερμοφυεῖς ὀμηλίκου ἢ ὑποκηπευτικῆς συστάδας φυλλοβόλου δρυός, ὄξυῶς κ.λ.κ. δύναται νὰ φθάσῃ ποσοστὸν 60 ἢ 70 ο/ο τοῦ ὅλου ξυλώδους ὄγκου αὐτῶν, ἐνῶ εἰς τὰς πολυορόφους τὸ ποσοστὸν τοῦτο δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ συνήθως τὸ 15 ο/ο τοῦ ξυλώδους ὄγκου τῶν, εἰς δὲ τὰς πρεμνοφυεῖς συστάδας εἶναι ἀκόμη πολὺ ὀλιγώτερον, ἐνιαχοῦ δὲ καὶ ὅλως ἐκμηδενίζεται.

Τὸ ὡς ἄνω σύστημα ἀναγωγῆς τῶν πρεμνοφυῶν καὶ πολυορόφων δασῶν ὄξυῶς καὶ φυλλοβόλων δρυῶν, τὸ ὁποῖον εἶναι λίαν σὺνήθες εἰς τὰς δασικῶς προηγημένας χώρας τῆς Δύσεως καὶ λίαν ἐνδεικνυμένον διὰ τὰς ἡμετέρας συνθήκας, ἐπιβάλλει τὴν πάροδον δύο τρῦλάχιστον περιόδων ἀναγωγῆς ἐκ 30 ἕως 35 περίπου ἐτῶν διὰ τὴν ἐπίτευξιν τοῦ ἐπιδιωκόμενου σκοποῦ τῆς ἀναγωγῆς πολυορόφου τινός ἢ πρεμνοφυοῦς συστάδος εἰς σπερμοφυῆ καὶ τὴν καταβολὴν ἐπιμόνου προσπαθείας, ἵνα διορθωθῶσιν τὰ μέχρι ταῦδε σφάλματα τῆς καρούσης γενεᾶς.

Προκειμένου περὶ ἀναγωγῆς τῶν ὀλίγων ἰδιορρῦθμων σωζομένων ἐνιαχοῦ συστάδων ὄξυῶς καὶ φυλλοβόλου δρυός με ἀνωτάτας, μέσας καὶ κατωτάτας κλάσεις διαμέτρου ἐκ σπερμοβλαστημάτων καὶ πρεμνοβλαστημάτων ἀναμίξ. εἰς σπερμοφυεῖς τοιαύτας, ἡ ἀναγωγή τούτων εἰς σπερμοφυεῖς ἀποβαίνει πολλαχοῦ ἔργον εὐκολώτερον καὶ εἰς ὀλιγώτερον χρόνον ἐπιτεύξιμον παρὰ προκειμένου περὶ ἀναγωγῆς ὀμηλίκων πρεμνοφυῶν ἢ πολυορόφων συστάδων ἐκ φυλλοβόλου δρυός ἢ ὄξυῶς εἰς σπερμοφυεῖς τοιαύτας. Διὰ τοῦτο αἱ ἰδιορρῦθμαι αὗται συστάδες ὄξυῶς καὶ φυλλοβόλου δρυός πρέπει νὰ ἀποτελῶσιν ἰδίαν διαχειριστικὴν κλάσιν δυναμένην ἐνιαχοῦ ταχύτερον ν' ἀναγῆ εἰς σπερμοφυῆ δι' ὑλοτομίας μόνον τῶν ὑπεργήρων ἀτόμων δρυός ἢ ὄξυῶς, ἐφ' ὅσον κάτωθεν καὶ περίεξ αὐτῶν παρουσιάζεται ἐπαρκὴς νεαρὰ σπερμοφυῆς βλάστησις, ἐνῶ αἱ μέσαι καὶ κατωτέρας κλάσεις διαμέτρου τῶν ἰδιορρῦθμων τούτων συστάδων πρέπει μόνον ν' ἠραιωθῶσιν, ἵνα μετὰ πάροδον 30 καὶ ἐπέκεινα τρῦλάχιστον ἐτῶν δύναται ν' ἀρχίσῃ εἰς αὐτάς ἡ ἐνέργεια ἀναγεννητικῶν ὑλοτομιῶν πρὸς ἐπίτευξιν σπερμοφυοῦς ὀμηλίκου ἢ ὑποκηπευτικῆς συστάδος.

Τὸ ὡς ἄνω ποσοστὸν τοῦ 1/4 προκειμένου περὶ πλουσίων Κοινοτήτων, πλουσίων Κοινοτήτων ἢ πλουσίων Νομικῶν ἢ φυσικῶν προσώπων δημοσίου δικαίου δύναται νὰ εἶναι σύμφωνον πρὸς τὸ ἄρθρ. 71 παρ. 1 τοῦ Δ.Κ. ἐνώτερον μέχρι τοῦ ὑπὸ τοῦ Δ.Κ. ἀπορριφθέντος 50 ο/ο, εἰς δὲ τὰ δημόσια ὑπόστασις τὸ ποσοστὸν τοῦτο δύναται

νά είναι έτι μεγαλύτερον μέχρι 60 ή 75 ο/ο τής όλης έπ'έναγωγής διαχειριστικής κλάσεως φυλλοβόλου δρυός και όξυάς (όρα έγκ. α.ό. 13).
 Όθεν και κατά τήν σχετικήν όμφωνον γνώμη του Συμβουλίου δασών, θά όργανούται κατά τήν κατάρτισιν διαχειριστικών έκθέσεων ή δασοτεχνικών κλασμάτων, κλυορδίων (μέσων ή συνθέτων) και ιδιορρύθμων δασών όξυάς και φυλλοβόλων δρυών κατά τόν άνω τρόπον.
 Έννοείται ότι εκ των πρώτων μέτρων βελτιώσεως των φυλλοβόλων δρυών και δασών όξυάς πρέπει να είναι ή βαθμιαία απαγόρευσις τής αίγοβοσκής.
 Υποχρέωσις προς άναγωγήν δέν ύφίσταται διά τά μη δημόσια δάση τά όποια ανήκουν εις φυσικά κήσωπα νάνων, μικρών και μέσων δασοκτημόνων.
 93743/έγκ. 364/7-7-37 Υ.Γ.
 130230/έγκ. 619/2-10-37 Υ.Γ.

12. Είς τās συντασσόμενας διαχειριστικάς έκθέσεις αι έκτιμήσεις των δασικών έκτάσεων θά άναγράφονται πάντοτε εις έκτάρια, αι δέ εις τούτας άναφερόμεναι έπιλογικαί ύλοτομιαί θά καθορίζονται εάν είναι κραγιωτικά ή αναγεννητικαί, ως καθαρισμοί, άραιώσεις, προπαρασκευαστικά, όκερμηδοτιδες, φωτοδοτιδες ή τελικαί ύλοτομιαί, κηπεύσεις κ.λ.κ., διότι ή όρος έπιλογική ύλοτομία είναι δασοτεχνικώς άόριστος και λεπτομερικώς ουδέν σημαίνει.
 93747/έγκ. 364/7-7-37 Υ.Γ.

13. Έλάχιστον όριον τής συνολικής έκτάσεως δάσους ανήκοντος εις ιδιώτας δασοκτήμονας (πέραν τής όποιας μετά τήν άφαίρεσιν των 15.000 στρεμμάτων έχουν άφαίρεσιν αι διατάξεις του άρθρου 12 του ά.ν. 2124/29), ορίζεται εις 15.000 στρέμματα.

15.000 στρέμματα.
 Συνεπώς εις τās καταρτιζόμενας μελέτας και προτάσεις προς έγκρίσιν κλάσεων προκειμένου περί δασών ιδιωτών δασοκτημόνων θά λαμβάνεται μέριμνα άναγωγής δι'έκτασιν άνωτέραν των 15.000 στρεμμάτων.
 Διά τόν καθορισμόν του ποσοστού του άρθρου 71 του Α.Κ. (2/3 προκειμένου περί δημοσίου δάσους, 1/2 προκειμένου περί Κοινοτικού, Κοινοθηριακού, ή κτήτος κατοίκων και εις κοινωφελή έν γένει κήσωπα και 1/4 προκειμένου περί δάσους ιδιωτών δασοκτημόνων δι'έκτασιν άνωτέραν των 15.000 στρεμμάτων) θά λαμβάνεται ύπ'όφιν ή συνολική έκτασις του δάσους, μέσου και προμνοφυός, εκ τής όποιας θά εξαίρεται ή έκτασις των τυχόν ύφισταμένων άειφύλλων άφ'ένός, διότι ταύτα ως επί τού πλείστον δέν ένδεικνυνται δι'άίσιονομικώς συμφερότερα ή έπίσης τεχνικόν ξύλον παράγουσα κρεμνοφυής αότης εκμετάλλευσις.
 Είς τό κατά τό άνωτέρω ποσοστόν προκειμένου να καθορισθ ή προς άναγωγήν έκτασις των κρεμνοφυών συστάδων του δάσους θά ύπολογίζεται και τό ήδη κρεμνοφυώς διαχειριζόμενον δάσος.

Παράδειγμα.
 Επί δάσους ανήκοντος εις ιδιώτην δασοκτήμονα και συνθέσεως τήν ακόλουθον κατά δασικών ειδος και διαχειριστικήν μορφήν μετά τήν άφαίρεσιν των 15000 στρεμμάτων είναι.
 α) άειφύλλη (σπερμοφυής)

λάτη	στρεμ.	500
ξύα	"	750
όξυά κρεμνοφυής	"	250
καστανιά κρεμνοφυής	"	500
ξύς κρεμνοφυής	"	1000
λείφυλλα πλατύφυλλα	"	10000
λείφυλλα πλατύφυλλα	"	2000

δι' όπερ δάσος σπερμοφυώς δένον όπως διαχειρίζεται τό 1/4 τής έκτάσεως του δάσους ήτοι έκτασις 3000 στρέμματα (δηλ. 1/4 X 12.000 στρεμ.-συνολική έκτασις 15000 στρεμ μεϊον 1000 στρεμ. καστανιάς και 2000 στρεμ. λείφυλλων πλατύφυλλα).
 προς σπερμοφυώς διαχείρισιν έκτασις θ'άπαρτίζεται από τά 500 στρεμ. άειφύλλων, τά 750 στρεμ. λάτης, τά 250 στρεμ. σπερμοφυούς όξυάς ήτοι σύνολον 1500 στρεμ. και 1500 στρεμ. εκ τής κρεμνοφυούς δρυός-όξυάς και 500 στρεμ. όξυάς και 1000 στρεμ. δρυός.

ως δάση ανήκοντα εις την ολόκληρα των κατοίκων, διά προβλέπεται 1/2 προς αναγωγήν κατά σχετικήν απόφασιν του Σ.Ε. είναι και εκείνα τα όποια ανήκουν εις τους κατοίκους χωρίων περισσοτέρους του ήμεσους τούτων.

Επί συνιδιοκτητών μετά του Δημοσίου δασών θά λαμβάνεται υπ' όφιν τε ποσοστόν τό όποϊον προβλέπεται διά τους συνιδιοκτήτας τους κτόχους του μείζονος του 1/2 περιόξου.

Όταν πρόκειται περί δάσους, εις ό περιέχεται πρεμνοφυής όξυά και δρυς, ή προς αναγωγήν διά σπερμοφυά διαχειρίσιν τιθεμένη έκτασις θ' άπαρτίζεται κα- τά προτίμησιν από την όξυάν, της όποιάς ή αναγωγή είναι περισσοότερον ευ- κερής.

Ε υπ' αναγωγήν τιθεμένη έκτασις πρέπει ν' άπαρτίζεται κατ' αρχήν από συνεχό- μένας συστάδας και από τās μεγαλυτέρας κλάσεις ηλικίας. Ού ήττον έκειδή τό τελευταίον συγάγεται διά τους δασοκλήμονας στήρησιν από άμεσους προσδι- δους θά λαμβάνεται τό προς αναγωγήν ποσοστόν έν αναλογία κατά τό δυνατόν έξ όλων των κλάσεων ηλικίας. Πάντως όμως αί διά των δασοκονικων μελετών καθοριζόμεναι προς αναγωγήν συστάδες κατά κανόνα δέν θά μεταβάλλονται κα- τά τās μεταγενεστέρως συντασσομένης μελέτας ή μόνον διά δεδικαιολογημένους λόγους. Επίσης αί προς αναγωγήν συστάδες θά εκλέγωνται από τās τοιαύτας των καλυτέρων ποιότητων τόπου ούτως, ώστε τό ποθούμενον άποτέλεσμα νά έ- πιδιωχθῆ και εκτελεσθῆ ταχύτερον. Ούχ ήττον δύναται νά εκιλέγωνται προς τούτο και συστάδες χειροτέρας ποιότητος εάν και έφ' όσον τούτο εκιβάλλει ή συντήρησις του έδάφους.

Ε καυσόξυλων εις των κατοίκων-χωρίων δέον ν' άποφεύγεται νά ενεργῆται διά των αναγωγικων ύλοτομιων, μόνον δέ νά τίθενται προς αναγωγήν συστάδες προ- οριζόμεναι δι' άντομιήσ άνάγκας εις καυσόξυλα εις εκείνας τās περιοχάς εις όσας ή όργάνωσις των ξυλευομένων περιούκων και υπό την εκτελείαν δημοσιου όρ- γάνου θά έξασφαλίζεται κανονική ή ένέργεια των αναγωγικων τούτων ύλοτομιων.

123196/έγκ. 551/4-7-53 Υ.Γ.

127306/1739/έγκ. 625/29-7-53 Υ.Γ.

131880/2320/έγκ. 607/30-8-55 Υ.Γ.

14. Αί διαχειριστικά ένθέσεις περιέχουσαι πάντα τά στοιχεία, περί των ή υπ' αριθμ. 10282/έγκ. 553/53 (α.ά. 7) δ/γή Υ.Γ., θά είναι έπιλαί και προκιντός όλιγόλογοι και περιττολογίας και ανάπτυξιν έπιστημονικων θεωριων εις τά καθ' έκαστον πεδία. Περισσότεροι πίνακες και αριθμοί έκριβεϊς και εις τά πράγματα άνταπειρινόμενοι παρέχουν είκόνα του δάσους και στοιχεία προς κρί- νη ικανοποιητικωτέραν κάσης περιττολογίας και περί την θεωρίαν εκπόσολή- σεως.

260/έγκ. 32/10-1-57 Υ.Γ.

15. Προς περιορισμόν ή την έντελή έξαφάνισιν των ξενοφώνων όνομασιων των δασικων θέσεων και δασων θά γίνεται μεταχειρίσιν των ελληνικων όνομασιων των ύπαρχουσων ή και δημιουργουμένων κατά μετάφρασιν και κατά τρόπον ώστε νά καθίσταται δυνατή ή επικράτησις των.

156306/έγκ. 654/29-10-38 Υ.Γ.

16. Κατά την σύνταξιν δασοκονικων μελετών, πινάκων ύλοτομίας και άλλων προτάσεων προς πραγματοποίησιν έκτάκτων καρπώσεων θά μελετάται ιδιαιτέρως και μετά προσοχής και θά προσδιορίζεται ή εκτέλεσις καλλιεργητικων ύλοτο- μιων ενυμφομένη άμα κατά χωρον και χρόνον. Δέον νά έρευνῆται και καθορι- ζεται τό ποσοστόν του ξυλόδους όγκου, τεχνικου άμα και καυσίμου, ό όποιος θά προέλθῆ εκ της καλλιεργείας των συστάδων. Ο όγκος ούτος δέν εκτελεί κεχωρισμένον λήμμα προκειμένου περί κηπευτων δασων, εις τά όποια ενεργούν- ται συγχρόνω κάσης φύσεως από των καθαρισμων μέχρι και των τελικων (κή- πευσις).

Προκειμένου όμως περί δημηλικων ή σχεδόν δημηλικων συστάδων, μικροσυστάδων, ομάδων και λακμων ίδις φωτοφίλων ειδων ως μάσης κεύκης, δασικής κεύκης κ.λ.π., όπου αί έρωσιεις δέν είναι όρθόν νά γίνωνται (έλλ' ένεργίτερον, θά προβλέπεται κεχωρισμένως τό λήμμα εκ καλλιεργητικων ύλοτομιων προσδιο- ριστέως των.